

JUBILEUMBOEK

s.v. Tivoli 1931-1981

S.V. Tivoli

Jubileumuitgave ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan op 16 maart 1981.

Voorwoord

Bij het bereiken van een mijlpaal als een 50-jarig bestaan gaan de gedachten onwillekeurig terug naar het verleden.

Een 50-jarig jubileum is niet alleen een verdienste van de huidige generatie, maar veeleer moet dit op rekening geschreven worden van diegenen, die in het verre verleden voor de fundering en de bouwstenen van de S.V. Tivoli gezorgd hebben en die de vereniging door vaak moeilijke tijden geloofdst hebben.

Vooraf aan hen hebben we te danken, dat er Tivoli-geschiedenis geschreven kan worden, dat we een jubileum kunnen vieren. Dank en felicitaties aan hen liggen besloten in dit jubileumboek, waarvan wij hopen, dat het nog lang een plaats mag behouden bij allen, die de S.V. Tivoli een warm hart toedragen.

Wij hopen, dat de S.V. Tivoli op enthousiaste wijze haar gouden jubileum zal vieren en dat velen het terugzien van oude sportvrienden ook als een evenement in dit jubileumjaar zullen ervaren.

Een bijzonder woord van dank aan de achter in dit boek vermelde sponsors, die door hun geldelijke bijdrage meegeholpen hebben aan de totstandkoming van dit jubileumboek.

Deze jubileumuitgave, die U wordt aangeboden door de jubileumcommissie S.V. Tivoli, werd samengesteld door Jack Engelen, Jack Gielen, Hein Groeneveld, Juul van Hout, Willy Philipsen en Ludy Vrijdag.

Jubileumcommissie S.V. TIVOLI

**Hans Broekhuize,
Tinus van Driel,
Jack Engelen,
Jack Gielen,**

**Arie Huben,
Mieke Lamine,
Willy Philipsen.**

Graag heb ik gevolg willen geven aan het mij gedane verzoek dit jubileumboek in te leiden met een voorwoord. In maart van dit jaar viert de voetbalvereniging S.V. "Tivoli" haar 50-jarig bestaan. Ik wil daarom op de eerste plaats de vereniging en al haar leden van harte geluk wensen met dit gouden jubileum.

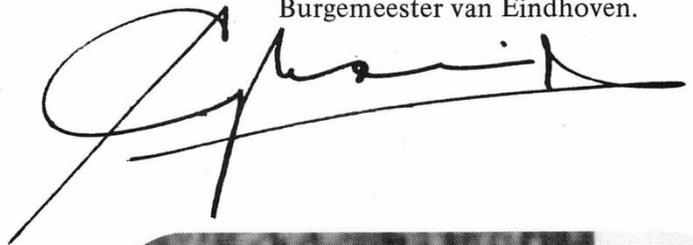
In dit jubileumboek wordt ruime aandacht besteed aan de geschiedenis van "Tivoli". Het is goed om dat te doen. Het is immers een bekend feit, dat het kennis nemen van de historie geestdrift kan opwekken en dat kan ook een sportvereniging ten goede komen en voordeel brengen.

Ik draag de sportbeoefening en met name wanneer het amateurs betreft een bijzonder goed hart toe. Ik vind het dan ook verheugend te weten, dat sportvereniging "Tivoli" rond 400 leden heeft; dat er 10 seniorenelftallen zijn – het eerste elftal komt uit in de vierde klasse van de KNVB Zuid I; dat er 7 juniorenelftallen zijn; 6 pupillenelftallen en een damesafdeling. Een sterke vertegenwoordiging dus van de jeugd.

De toekomst van "Tivoli" lijkt verzekerd en dat is een felicitatie apart waard.

Tournooien en festiviteiten zullen de wezenlijke onderdelen vormen van de gouden jubileumviering. Ik wens de vereniging en al haar leden toe, dat ze succesvol zullen verlopen, zodat de viering van het 50-jarig bestaan als echte mijlpaal aan de geschiedenis van "Tivoli" zal worden toegevoegd.

Dr. G.W.B. Borrie
Burgemeester van Eindhoven.

Tivoli 50 jaar

In een grote oude bond als de KNVB met zijn meer dan 1 miljoen leden is een 50-jarig jubileum van een van de aangesloten verenigingen geen uitzondering. Voor de club zelf betekent het bereiken van een dergelijke mijlpaal, dat het heeft getoond tot de sterkere organisaties in onze sportsamenleving te behoren. Dat geldt ook voor de Sportvereniging TIVOLI.

In 1931 opgericht was het in 1934, dat TIVOLI met zijn eerste elftal de "grote" bond binnenstapte. Voor wat de prestaties op het groene veld betreft kan TIVOLI beslist niet tot de hoogvliegers worden gerekend. Na 5 jaren in de tweede klasse, 24 jaren in de derde klasse en 12 jaren in de vierde klasse te hebben doorgebracht, werd in 1976 weer de "warmte" van de afdeling Noord-Brabant opgezocht. Al heel gauw kwam TIVOLI tot de conclusie, dat een 50-jarige club met ruim 400 leden met zijn eerste elftal in de KNVB thuis hoort. Vandaar, dat zij inmiddels weer naar de 4e klasse is gepromoveerd.

Gelukkig is het nog altijd zo, dat de prestaties niet bepalend zijn voor het aanzien en de kracht van een vereniging. Het zijn vooral de dienende taken – niet alleen met betrekking tot de club als collectiviteit maar ook met betrekking tot de individuele leden – die als maatlat wordt gebruikt bij de beantwoording van de vraag of een vereniging zwak dan wel sterk is. De beoordeling van TIVOLI kan in dat opzicht alleen maar positief zijn.

TIVOLI heeft ongeveer 200 jeugdleden. Dit houdt in, dat de club in de stad Eindhoven een bijdrage levert aan het opvangen en begeleiden van een niet-onaanzienlijk aantal jongeren. Het is daarom, dat ik de S.V. TIVOLI erkentelijk ben voor het vele werk, dat zij gedurende de 50 jaren van haar bestaan in het belang van de jeugd heeft verricht.

Ik weet zeker, dat dit beleid op dezelfde wijze zal worden voortgezet.

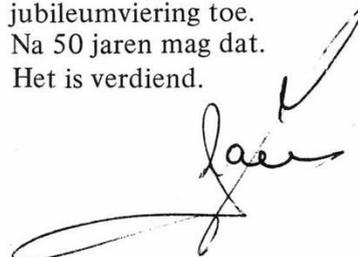
Met een voorzitter als vriend John Lamine, die de K.N.V.B. van binnen en van buiten kent, kun je van TIVOLI ook moeilijk iets anders verwachten.

50 JAAR TIVOLI betekent ook, dat de vereniging door deze jaren heen steeds weer mensen bereid heeft kunnen vinden een deel van hun vrije tijd in dienst van HUN club te stellen. Al diegenen bedank ik namens de K.N.V.B. van harte voor hetgeen zij in het belang van onze mooie voetbalsport hebben gedaan.

Ik wens allen, die zich bij het oranje-zwart betrokken gevoelen, een fijne en gezellige jubileumviering toe.

Na 50 jaren mag dat.

Het is verdiend.

Jo van Marle
Voorzitter K.N.V.B.

Met bijzonder veel genoegen voldoe ik aan het verzoek van onze jubileumcommissie, een bijdrage te leveren aan dit jubileumboek.

Op 16 maart 1981 hebben we een halve eeuw Tivoligeschiedenis achter de rug. De S.V. Tivoli heeft in die periode naast veel sportplezier ook zeer moeilijke tijden gekend. Alle problemen, die het bestaan van de S.V. Tivoli bedreigd hebben, heeft men echter het hoofd weten te bieden en dat vindt nu zijn bekroning in ons gouden jubileum. Mede namens het bestuur bedank ik dan ook alle bestuursleden en werkers uit het verleden, die met veel inzet en liefde voor de sport de basis voor ons 50-jarig jubileum gelegd hebben.

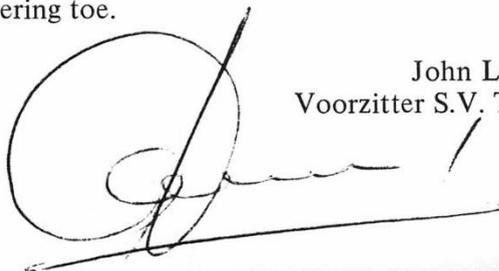
Ook ben ik grote dank verschuldigd aan onze jubileumcommissie, die ons als bestuur een zware taak van de schouders genomen heeft.

De jubileumcommissie heeft namelijk de uitgave van dit jubileumboek verzorgd en heeft bovendien de organisatie op zich genomen van een aantal tournooien en andere festiviteiten, die in de maanden mei en juni van dit jaar zullen plaatsvinden.

Om de benodigde fondsen voor de jubileumviering bij elkaar te krijgen heeft de commissie acties gehouden, waarbij ze de steun heeft gehad van een groot gedeelte van de leden om die acties te doen slagen. Ook aan deze leden een bijzonder woord van dank.

In de korte tijd van mijn voorzitterschap is ons eerste elftal na twee kampioenschappen teruggekeerd in de K.N.V.B. en daar kunnen we als S.V. Tivoli erg trots op zijn.

Ik hoop, dat het de S.V. Tivoli ook in de komende vijftig jaar goed moge gaan en besluit met mijn felicitaties aan alle "Tivolianen" en wens iedereen een geslaagde jubileumviering toe.

John Lamine
Voorzitter S.V. Tivoli.

S.V. Tivoli heeft gedurende de vijftig jaren van haar bestaan een aantal leden gekend, die voor een belangrijk deel het gezicht van onze vereniging bepaald hebben. Een tiental van hen is ons reeds ontvallen, maar wij willen niet nalaten de namen van de werkers op deze pagina te vermelden en de dank van alle leden tot uitdrukking brengen.

Door hun inzet is S.V. Tivoli gegroeid van een 11-tal voetbalenthousiasten tot een vereniging met meer dan 400 leden.

Ere-voorzitter:

Th. Panken †

Ereleden:

J. Aalpoel †

L. v.d. Brand

Mevr. L. v.d.Brand

P. Dillen

R. Drayer

A. Gilsing

K. Groeneveld

W. van Hout

J. de Kuster

A. Siech †

H. v.d. Veen †

P. Verhulst

G. de Wit †

Leden van Verdienste:

W. Bergmeester †

Pater A. v.d. Boogaard m.s.c.

H. Bijlsma †

M. Coenen

J. van Dooren

P. van Eijck

J. van Heesewijk

H. Huizing

H. Iedema

H. Keijzers †

J. Kroet

J. Langeweg sr. †

J. Langeweg jr.

A. Léautaud

G. Leuerman

C. v.d. Poel

Pater H. Smarius m.s.c.

M. van Strien

A. Verhulst

M. Vermeulen

A. Vermulst †

Z. de Wit

H. in 't Zandt

Gedurende de vijftig jaren van ons bestaan heeft de vereniging vele bestuursleden en trainers gehad. De namen van de bestuursleden, belast met de dagelijkse leiding en trainers, vindt u in onderstaand overzicht.

Voorzitters:

1931 Hr. Snelders
 1933 H. Keijzers
 1934 A. Siech
 1943 Th. Panken
 1947 A. Gilsing
 1948 F. v.d. Voort
 1949 J. van Otterdijk
 1951 A. Dieks
 1954 A. Siech
 1955 E. de Meurichy
 1964 R. Drayer
 1969 G. Lap
 1972 R. Nieuwenhoff
 1975 Geen voorzitter
 1978 J. Lamine

Secretarissen:

1931 J. van Gulik
 1934 M. van Strien
 1939 A. Gilsing
 1941 L. Hendriks
 1942 A. Gilsing
 1943 L. Hendriks
 1945 H. in 't Zandt
 1949 P. Verhulst
 1972 S. Groeneveld

Penningmeesters:

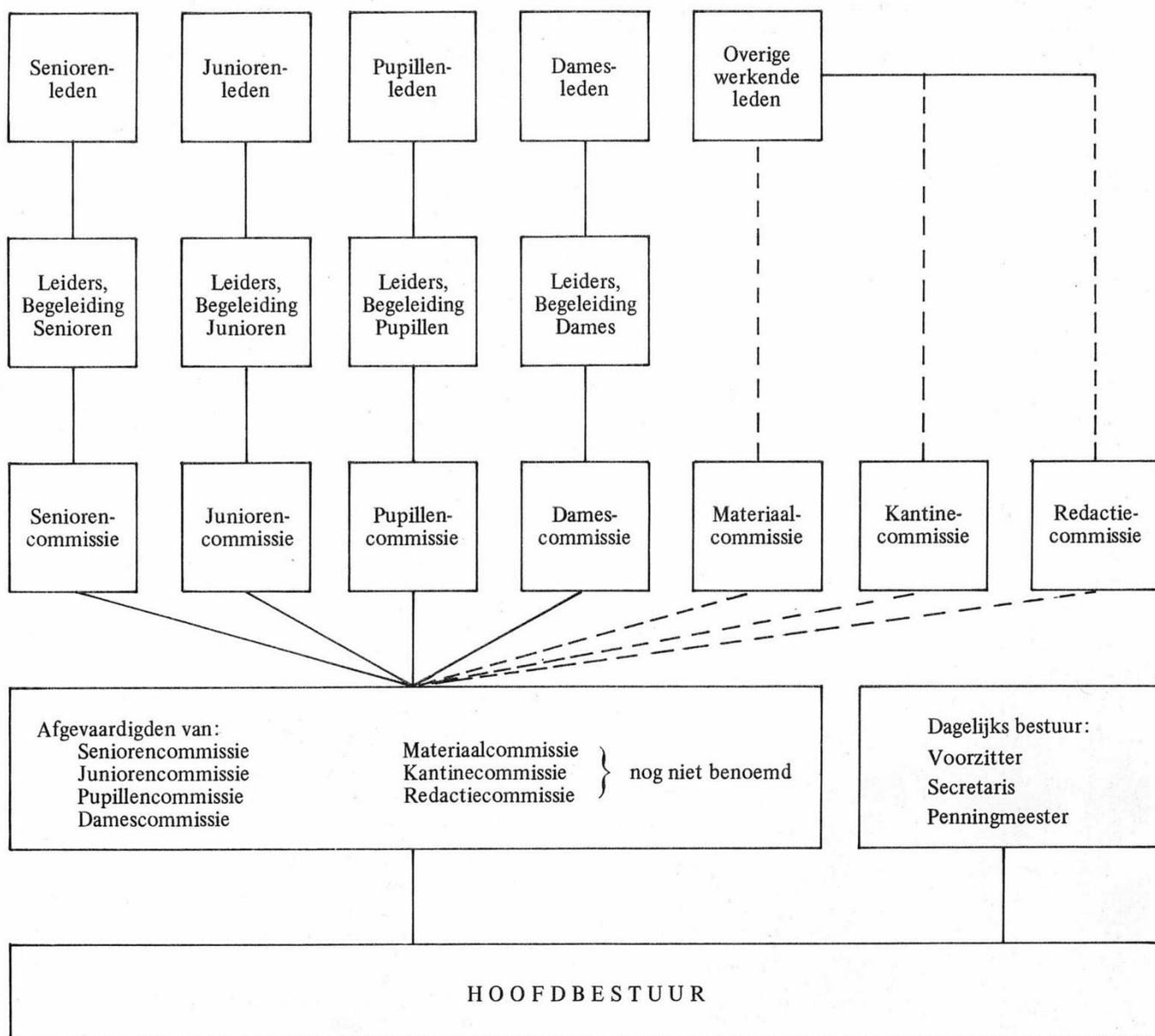
1931 J. Aalpoel
 1937 A. Zeeuwen
 1938 J. Aalpoel
 1940 H. van Ruth
 1941 Z. de Wit sr.
 1942 H. van Ruth
 1943 Z. de Wit sr.
 1952 J. Aalpoel
 1954 A. Gilsing
 1955 P. Dillen
 1972 G. Leuerman

Trainers:

1934 Harrie Klaassen / Bart van Gool
 1935 Hr. W. Freibergen
 1936 Harrie Klaassen
 1937 Jan v.d. Broek
 1938 Harrie Klaassen
 1939 Toon Dillen
 1948 trainer/speler Wim Brugel
 1950 Leo Hoeben
 1952 Ludwig Gorissen
 1954 Piet Verhulst en Piet Dillen
 1962 Piet Franssen
 1964 Flip Lenting
 1968 Leo Hoeben / hulptrainer William Pugh
 1969 Henk Waterman
 1972 Jan Hanssen / Henk Nihot
 1973 Henk Nihot
 1975 André van Doorn / Hans Janssen
 1976 Hans Janssen / hulptrainer Cor de Waal
 1977 Noud v.d. Vleuten
 1980 Flip Lenting

Verenigingsstructuur S.V. Tivoli

Met ingang van het seizoen 1980/1981 heeft onze vereniging een wijziging ondergaan in haar bestuursvorm. Naast het dagelijks bestuur maken ook de voorzitters van de verschillende commissies deel uit van het hoofdbestuur, waardoor inspraak van alle geledingen in het beleid gewaarborgd is.

Seniorencommissie:

Jac v.d. Ven, voorzitter
Cor v.d. Poel, secretaris
Gerard Janssen, penningmeester
Jac. van Heesewijk, lid
Piet Joosten, lid

Juniorencommissie:

Harry Klokgieters, voorzitter
Tinus van Driel, secretaris
Henk Boon, penningmeester
Jack Balvers, wedstrijdsecretaris
Ad v.d. Wijst, lid

Pupillencommissie:

Frans Verbeek, voorzitter
Frans Dielis, secretaris
Hans Broekhuize, penningmeester
Piet Stokmans, lid
Jan van Veen, lid

Damescommissie:

Jack Manders, voorzitter
Cees Scheffers, secretaris
George Usherwood, penningmeester
Corry Doomernik, wedstrijdsecretaris
Toine Jacobs, lid

Redactiecommissie:

Jack Engelen
Arie Groeneveld
Hein Groeneveld
Henk Iedema
Ludy Vrijdag

Hoofdbestuur

Staande v.l.n.r. Jack Manders, Jac v.d. Ven, Frans Verbeek,
Cor v.d. Poel en Harry Klokgieters.
Zittend v.l.n.r. Gerrit Leuerman, John Lamine en
Simon Groeneveld.

S.V. Tivoli 1931-1981

Inleiding

Zoals voor de hand ligt ontleent onze vereniging haar naam aan de wijk Tivoli.

Tivoli was voor de dertiger jaren een landgoed van de Geldropse baron van Tuyll van Serooskerken.

De naam Tivoli is waarschijnlijk afkomstig van het Italiaanse stadje Tivoli (oorspronkelijk Tibur), dat bekend stond als een mooi buitenverblijf.

In mei 1928 kocht de toenmalige Stichting Eindhovense Woningbouw "Thuis Best" van baron van Tuyll van Serooskerken ruim 36 ha. grond tussen Eindhoven en Geldrop en het aangrenzende landgoed "Tivoli".

Op het eerstgenoemde gebied bouwde "Thuis Best" arbeiders- en middenstandswoningen.

De wijk Tivoli was geboren.

Na deze korte schets van het ontstaan van de wijk Tivoli gaan we ons op de volgende bladzijden verdiepen in de historie van de voetbalvereniging Tivoli.

Tivoli is in de loop van vijftig jaar uitgegroeid van één elftal tot een volgens het nieuwe structuurplan modern geleide vereniging, bestaande uit een senioren-, junioren-, pupillen- en damesafdeling.

Uitgaande van deze situatie en vanwege de duidelijkheid geven we dan ook een historisch overzicht per afdeling.

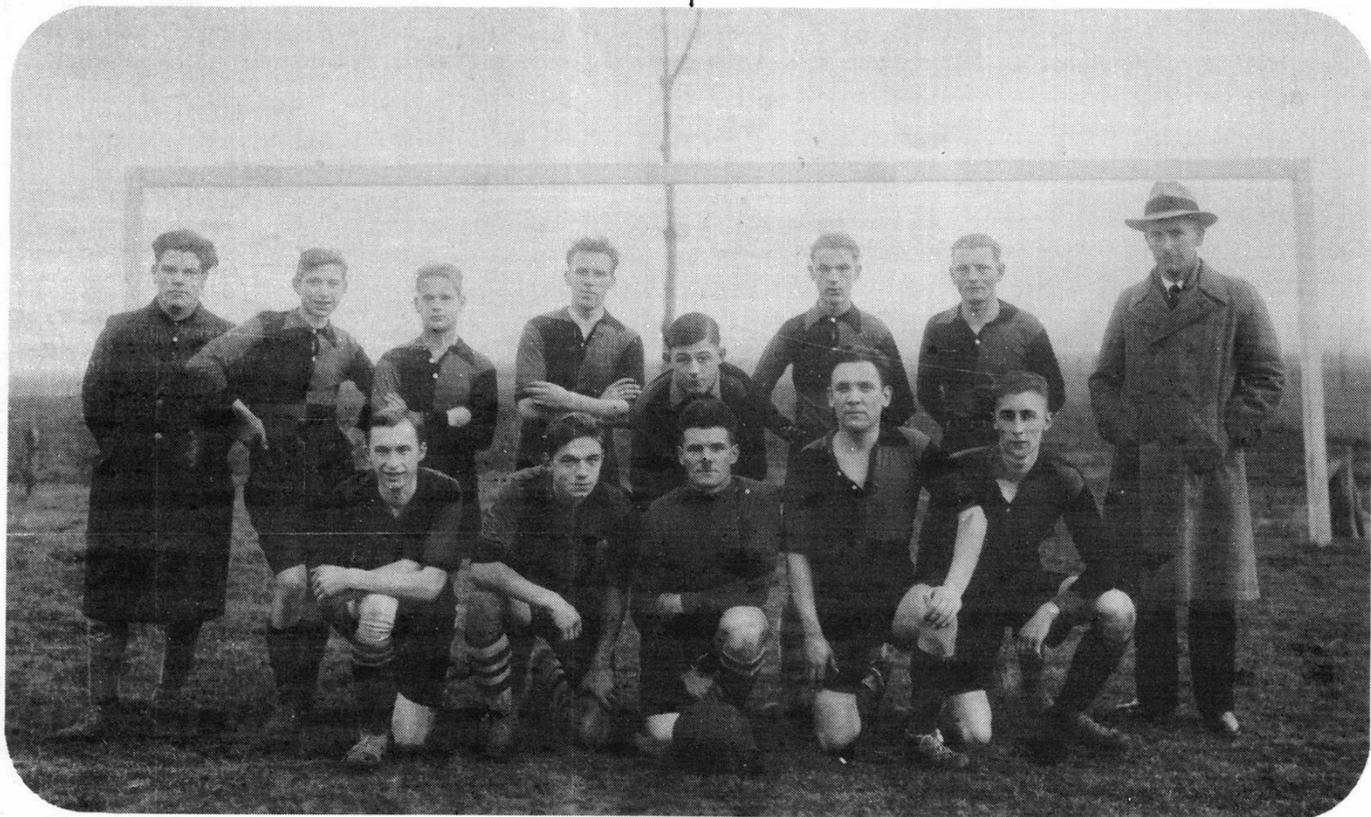
Senioren

In 1931 wordt op 16 maart de voetbalclub Tivoli geboren. Eigenlijk uit nood geboren, want van alle buurtverenigingen in de wijk Tivoli, die allerlei activiteiten ontplooiën, is er géén die de voetbalsport kan of wil onderbrengen. In een aantal Eindhovense wijken bestaan al voetbalclubs, zoals P.S.V., Eindhoven, Tongelre, W.V.V.Z. en Picus (later de Spechten). In deze al jaren achter ons liggende tijd bestaan er twee regionale bonden: de Rooms Katholieke Voetbal Bond en de Neutrale Brabantse Bond. Van deze laatste is Gerrit-Jan Blom secretaris en hij is de grote animator geweest om tot de oprichting van onze vereniging te komen. De gedachte, die hieraan ten grondslag ligt, is dat de Neutrale Brabantse Bond in ieder stadsdeel een neutrale voetbalvereniging wil hebben.

Tivoli 1 seizoen 1932 - 1933

Staande v.l.n.r. Harrie v.d. Broek, Piet Theuns, Jan Klaassen, Jes de Wit, Piet Zeeuwen, Huub Schell, Leo Rooijackers, Harrie Keijzers.

Knielend v.l.n.r. Jan Meulendijks, Jan de Boer, Appie Siech, Jan van Keulen, Frans Plantaz.

Bovenste foto: Het bestuur van Tivoli 1933
van links naar rechts

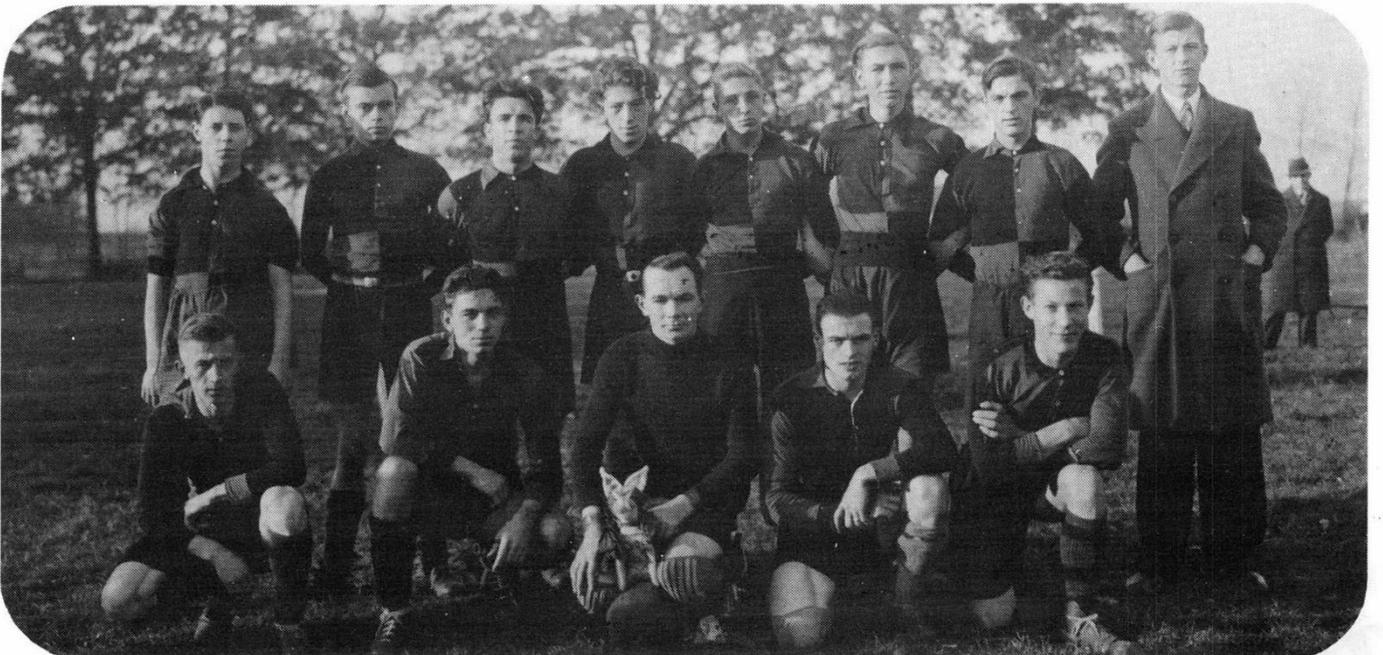
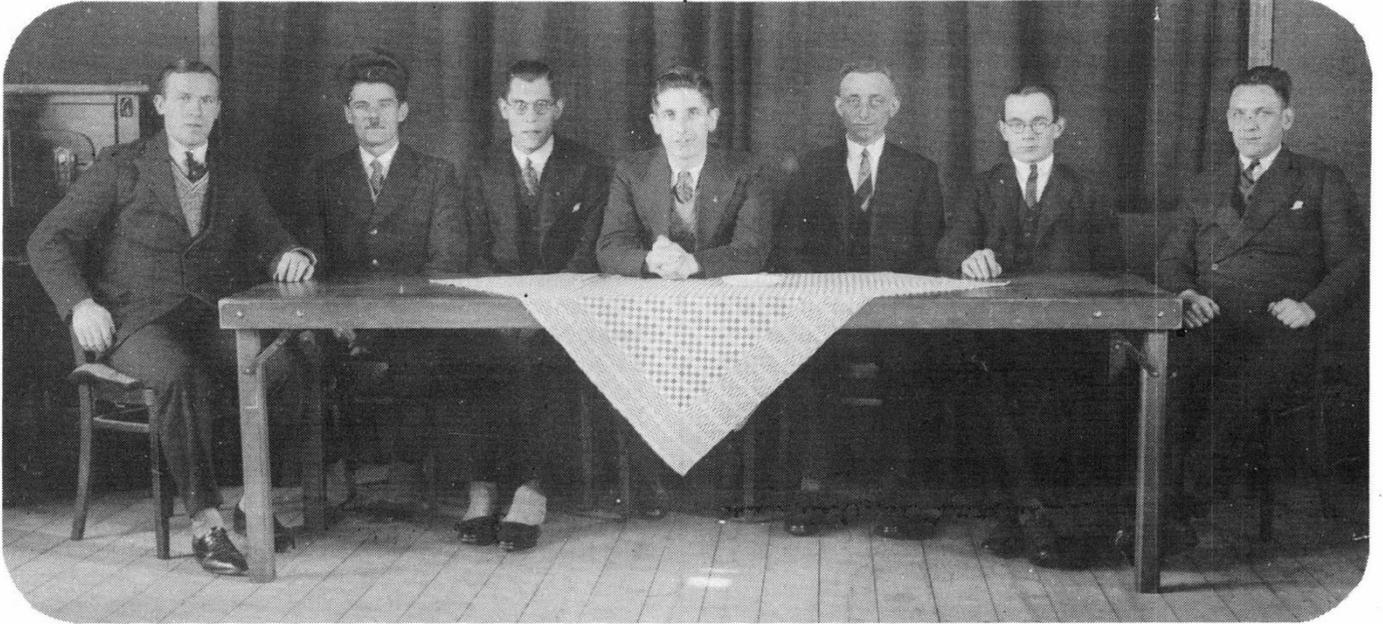
Z. de Wit - 2e penningmeester, A. Siech - vice voorzitter,
J. van Gulik - secretaris, H. Keijzers - voorzitter,
J. Aalpoel - penningmeester, A. Gilsing - 2e secretaris,
J. van Keulen - commissaris.

Onderste foto: Tivoli 2 seizoen 1933 - 1934

Kampioen 2e klasse afd. Brabant

Staande v.l.n.r. Harrie Hermans, Jack Ummels,
Thieu de Wit, Toon van Dooren, Wim de Gooijer,
Piet Janssen, Huub Schell, Jan Zeeuwen.

Zittend v.l.n.r. Jos Zeeuwen, Jan de Boer, Toon Gilsing,
Janus Hendriks, Friedus Valks.

Tivoli groeit

Het eerste bestuur bestaat uit voorzitter Snelders, secretaris Keijzers en penningmeester Aalpoel en de rest van de club bestaat uit een aantal "oude" mensen. Het eerste speelveld van de vereniging is een zandvlakte achter de huidige Giraffestraat. De erbarmelijke staat van het veld is voor de Bond aanleiding dit af te keuren. De competitie vangt aan op een veld achter de Leeuwenstraat. Tivoli speelt zijn eerste competitie in de eerste klasse van de Neutrale Brabantse Bond, waarin ze bij keuze geplaatst is. Dit is echter een regelrecht fiasco: de ene nederlaag is nog groter dan de andere. Er staan te veel oude en ongetrainde mensen in het eerste. Enkele spelers van het eerste uur zijn: Jan Meulendijks, Jan van Keulen, Jan Klaassen, Hennie Nijhof, Harrie van de Broek en Frans Plantaz. Het tweede jaar begint al meteen een stuk beter voor Tivoli. Door de opheffing van een aantal clubs uit de omgeving krijgt Tivoli bij de aanvang van de competitie 1932-1933 er een aantal goede spelers bij, zoals Toon Gilsing en Bart van Gool. Tevens verhuist Tivoli naar een terrein aan de Heezerweg, tegenover de huidige Boulevard-Zuid, dat ze huurt van de E.C.J.C. (Eindhovense Christelijke Jongeren Centrale).

Het seizoen 1933-1934 wordt afgesloten met een kampioenschap en Tivoli promoveert naar de K.N.V.B.

Tivoli maakt trouwens in dit jaar helemaal een geweldige opgang, want ook het tweede elftal weet kampioen te worden en te promoveren naar de eerste klasse Brabantse

Bond. Er worden huldigingswedstrijden gespeeld tegen Eindhoven en Woensel. In dit seizoen bestaat de seniorenafdeling al uit drie elftallen en er is een bestuur van 7 personen. Er gebeuren echter ook minder plezierige dingen in deze dagen. Een reisje naar Brussel op tweede Pinksterdag loopt dusdanig uit de hand, dat zowel de voorzitter als de secretaris bedanken. De heren Keijzers en van Gulik worden opgevolgd door resp. de heren Siech en van Strien.

Het seizoen 1934-1935 wordt gekenmerkt door grote huisvestingsproblemen. De vereniging is een nieuw veld toegezegd: het terrein aan de Heezerweg gelegen bij het eindpunt buslijn Eindhoven-Tivoli aan de huidige Kangeroestraat. Helaas blijkt dit veld niet tijdig speelklaar en moeten we blijven spelen op het terrein aan de Heezerweg. De E.C.J.C. verkoopt echter in oktober 1934 het terrein aan de gemeente als bouwgrond zodat de vereniging zonder speelveld zit. Het bestuur vindt uiteindelijk een oplossing en huurt voor f. 15,- per maand weilanden aan de Leeuwenstraat, tegen de Puttensedreef, bekend als de Zwarte Pad.

Tivoli 2 seizoen 1934 - 1935

Kampioen 1e klasse afd Brabant

Staande v.l.n.r. Toon Gilsing, Jan v.d. Donk, Henk Schlaghekke, Harrie Hendriks, Nol Verhulst, Huub Schell.

Knielend v.l.n.r. Jan de Boer, Wim de Gooijer, Friedus Valks.

Zittend v.l.n.r. Jack Ummels, Kees Kostermans, Piet Krol.

Het huurcontract loopt tot 15 april 1935. Als kleedlokaal wordt gebruikt Leeuwenstraat 20, waarvan de voorkamer bestemd is voor de thuisclub, de achterkamer voor de bezoekende vereniging en de bovenverdieping voor de scheidsrechter. Op 15 augustus 1935 kunnen we eindelijk op het ons toegezegde veld terecht.

Vlak voor de competitie start 1934-1935 weet o.a. Toon Gilsing het sterk teruggelopen ledental zodanig op te voeren, dat toch nog drie seniorenteams kunnen uitkomen. Het tweede wordt zelfs dit jaar weer kampioen, nu in de eerste klasse B.V.B. en promoveert naar de reserve tweede klasse K.N.V.B. Het eerste behaalt dit jaar na een zeer slechte start toch nog een verdienstelijke vierde plaats in de derde klasse K.N.V.B. Inmiddels zitten we midden in de crisisjaren en dat is in de vereniging goed te merken. Op de in de zomer gehouden jaarvergadering wordt voor de 52 actieve leden en 60 donateurs besloten een contributieverlaging door te voeren. De contributie wordt gesteld op 25 cent per maand voor donateurs, 20 cent per week voor leden en 10 cent per week voor werkeloze leden. Zoals al gezegd: het voetballen gaat goed en men trekt veel publiek. Om toch maar zoveel mogelijk betalen-de bezoekers te krijgen worden er voor iedere thuiswed-

Tivoli 1 seizoen 1936-1937

Kampioen 3e klasse K.N.V.B.

staande v.l.n.r. Johan Aalpoel, Marc van Strien,

Cees van Oost, Jan Lammers, Harrie Klaassen jr.

Adrie Geurtsen, Herman Alberts, Toon Gilsing,

Huub Schell, Appie Siech, Jes de Wit, Janus Hendriks.

Knielend v.l.n.r. Bart van Gool, Jan Bierens,

Harrie Klaassen, Janus Slegers, Jan Klaassen, Wim Brugel,

Ko Sandé, Jos Zeeuwen.

strijd zakken rondom het veld aangebracht, zodat toeschouwers buiten de omheining niets van voetballen kunnen zien. Desondanks komen tegen W.V.V.Z. toch niet-betalende toeschouwers op het veld, want de toeloop van de W.V.V.Z-supporters is zo groot dat penningmeester Aalpoel met tafel en stoel en kaartjes in de sloot wordt geduwd. Naast de genoemde zakken is het nog gewent het veld van een afrastering te voorzien om het publiek buiten de lijnen te houden. De voor de afrastering benodigde betonnen palen kan het bestuur echter niet bekostigen en zo start men een actie, waarbij de leden paaltjes kunnen kopen. Op een ledenvergadering worden er 69 verkocht, echter de betaling verloopt minder vlot.

Aan het begin van het eerste lustrumseizoen 1935-1936 gaat de club weer eens naar Brussel. Dit bezoek aan onze zuiderburen heeft plaats op 15 augustus 1935, destijds nog een vrije dag. Voor f. 1,05 heeft men in deze dagen nog een reisje + consumpties. Dit keer verloopt alles zonder moeilijkheden. Omdat men pas na deze 15e augustus op het nieuwe veld aan de Heezerweg tegenover het "Akkertje" terecht kan, worden voor die tijd een aantal uitwedstrijden gespeeld met als meest opvallend gebeuren de wedstrijden in Leerdam. Vergezeld van een vijftigtal supporters speelt Tivoli op 7 juli 1935 met drie elftallen tegen L.S.V. en de resultaten daarvan geven het volgende beeld:

L.S.V. 1	— Tivoli 1	1 - 1
L.S.V. 2	— Tivoli 2	3 - 6
L.S.V.-jeugd	— Tivoli-jeugd	1 - 8

Hierop volgt de competitie 1935-1936 en deze geeft een wat vreemd beeld te zien.

Onder leiding van trainer Freibergen speelt het eerste elftal al zijn wedstrijden in de buurt en gaat daarom steeds op de fiets. Dit elftal speelt o.a. tegen P.S.V. 3, Eindhoven 3, Tongelre en Geldrop. Het tweede daarentegen moet nogal eens wat reizen. Wedstrijden tegen V.V.V. 2, Roermond 2, Tegelen 2, Horst 2 en Helmondia 2 zijn bepaald niet naast de deur. Ook dit jaar gaat het ons tweede elftal voor de wind en op 'n zeker moment staat Tivoli 2 weer bovenaan, hetgeen iemand op het idee brengt een affiche te maken met onderstaande inhoud:

A.s. zondag speelt voor reserve 2e klasse

Tivoli 2 — Eindhoven 2

entree 50 cent

Als voorwedstrijd wordt gespeeld

Tivoli 1 — Eindhoven 3

Het gaat in de competitie dit jaar trouwens niet allemaal zo volledig naar wens: het eerste en tweede halen gemiddeld 1 punt per wedstrijd, het derde minder en de jeugd eveneens minder, alhoewel daar vermeld moet worden dat de eerste vijf wedstrijden verloren zijn gegaan en van de zes daaropvolgende er vijf gewonnen zijn. Men is in de voorafgaande jaren echter nogal wat kampioenschappen gewend en als gevolg daarvan wordt op voorstel van de heer Langeweg sr. een commissie in het leven geroepen om geld bijeen te brengen, teneinde een betaalde trainer te kunnen bekostigen. Dit resulteert in het aantrekken van de heer Klaassen. Als voorbereiding op het seizoen 1936-1937 worden maar liefst 22 oefenwedstrijden gespeeld, waarvan er 14 gewonnen worden. Deze wedstrijden worden gespeeld in de zomermaanden, waarin de competitie stil ligt. Tevens wordt er flink getraind door het eerste elftal. Dit blijkt niet voor niets te zijn geweest, want Tivoli wordt op 2e Paasdag in Venlo tegen V.V.V. voor de verandering weer eens kampioen en wordt feestelijk ingehaald. Uit 20 wedstrijden behaalt Tivoli 34 punten, doelcijfers 78 - 38. Topscorer is Herman Alberts met 24 goals.

Tivoli 1 seizoen 1937 - 1938

Stand v.l.n.r. Jan Lammers, Wim Brugel, Jan Klaassen, Herman Alberts, Adrie Geurtsen.

Knielend v.l.n.r. Harrie Klaassen sr., Bart van Gool, Louis v.d. Zanden, Piet Zeeuwen, Jauns Hendriks, Piet Verhulst.

Vreemde promotie

Als gevolg van het kampioenschap moet Tivoli 1 promotiewedstrijden spelen om in de tweede klasse K.N.V.B. toegelaten te worden. Er wordt een halve competitie gespeeld door TOP, E.S.V., Gudok en Tivoli, die door E.S.V. gewonnen wordt en waarin Tivoli de laatste plaats bezet. Dat wordt dus geen tweede klasse op dit moment, hoewel In dit jaar promoveert Willem II van de tweede naar de eerste klasse en M.V.V. zou moeten degraderen uit de eerste klasse. M.V.V. heeft echter kunnen bewerkstelligen, alsnog in de eerste klasse uit te mogen komen, omdat anders geen enkele Zuidlimburgse ploeg in de eerste klasse K.N.V.B. zou voetballen. Er blijft dus een plaats over in de tweede klasse en er wordt opnieuw om die ene plaats gevoetbald. Er volgt een halve competitie tussen Tivoli, Gudok en TOP. De uitslagen hiervan zijn:

TOP	— Tivoli	0 - 4
Gudok	— Tivoli	1 - 1
TOP	— Gudok	0 - 2

Een beslissingswedstrijd in Oss tussen Gudok en Tivoli is noodzakelijk en Tivoli wint met 3 - 2, waardoor alsnog promotie naar de tweede klasse volgt.

Tivoli 2 seizoen 1940 - 1941

Staande v.l.n.r. Hr. v.d. Heuvel (scheidsrechter),

Henk van Gennip, Leo Hoeben, Henk Schlaghecke,

Jo Hendriks, Theo Konings, Gerrit Das, Jes de Wit.

Knielend v.l.n.r. Cor de Bruin, Wim de Gooijer, Jes de Wit jr.

Zittend v.l.n.r. Wim van Raaij, Rien Koster, Martin v.d. Heuvel.

Na een goede start (seizoen 1937-1938) in deze tweede klasse degradeert het eerste elftal, wat volgens secretaris van Strien te wijten is aan te weinig training. In ditzelfde seizoen betreft Tivoli een zelf gebouwd clubhuis met kleedlokalen, dat beheerd wordt door Jan Langeweg sr. Behalve het klassebehoud van alle elftallen valt er over de seizoenen 1938-1939 en 1939-1940 weinig te vermelden, met uitzondering van de trainerswisseling: Toon Dillen volgt Harrie Klaassen in augustus 1939 op.

Intussen komen we aan ons tiende jaar en Toon Gilsing is de heer van Strien als secretaris opgevolgd. We zitten inmiddels in de oorlogsjaren en het lustrumjaar verloopt sportief gezien niet al te best. In 1941 is een poging gedaan om een fusie aan te gaan met R.K.V.V. Madjoe.

"Alhoewel onze leden met groote meerderheid tot fusie wilden overgaan ging dit niet door daar de andere partij den geest van den nieuwen tijd nog niet schijnt te begrijpen, iets wat door ons Bestuur ten zeerste wordt betreurd", aldus secretaris Gilsing in zijn jaarverslag van 1941.

Kampioensfeest in de oorlog eindigt achter de tralies

Het seizoen 1941-1942 is weer een goed seizoen. Het leden-tal is gestegen tot 65 en bij degenen, die zich bij Tivoli hebben gevoegd, zijn enkele goede spelers. Op 7 juni 1941 meldt zich Jan van Heck aan. Jan is een vermeldenswaardig persoon, wat blijkt uit het volgende.

Tivoli behaalt in het seizoen 1941-1942 weer het kampioenschap van de 3e klasse N.V.B. (in de oorlogsjaren mag er geen K van Koninklijk voor). Tivoli heeft van de 18 gespeelde wedstrijden er 16 gewonnen en 2 verloren. Doelpunten voor 79, tegen 17 en van deze 79 doelpunten heeft Jan van Heck er maar liefst 50 gescoord.

Naar aanleiding van het al genoemde kampioenschap, behaald op 29 maart 1942, trekt Tivoli die dag in een open wagen, getooid met oranje-zwarte vlaggen, het clublied zingend door de stad. De oranje kleuren alsmede de wijs van ons clublied (Amerikaans soldatenlied "It's a long way

Tivoli 3 seizoen 1940 - 1941

Staande v.l.n.r. scheidsrechter, Anton Rensing, Cor de Bruin, Jack de Koning, Jan van Limburg, Marinus Alberts, Wim van Raaij, Albert van Engelen, Toon Gilsing.
Zittend v.l.n.r. Chris Wallet, Toon Dillen, Piet van Raaij, Tonnie Foolen, Jacob van Limburg.

to Tiparary") zijn voor de politie aanleiding 63 Tivolianen "de kast in te draaien". Iedereen is er echter met een boete van één gulden afgekomen.

Tivoli sluit de daarop volgende promotiewedstrijden winnend met een klinkende 3 - 0 overwinning tegen Tegelen af en promoveert naar de tweede klasse.

Enkele spelers worden in Duitsland te werk gesteld en komen bij betaalde clubs terecht: Jan v. Heck bij Schalke '04, Piet Verhulst als opvolger van Bep Bakhuijs bij '99 Leipzig en Piet Dillen bij Blau Weiss '90 Berlin. Bovendien vertrekt keeper Wim van Gennip naar de voetbalvereniging Eindhoven. In de tweede klasse wordt o.a. gespeeld tegen V.V.V., de Valk, Helmondia, Kolping, T.S.C., Helmond, Blerick, Wilhelmina 's-Hertogenbosch, Brabantia en D.E.S.K. en deze keer houdt Tivoli zich staande, al is het maar ternauwernood.

Foto rechterpagina:

Tivoli 1 seizoen 1941 - 1942

Kampioen 3e klasse K.N.V.B.

Staande v.l.n.r. Jan Klaassen, Piet Krol, Gerard Claus, Piet Zeeuwen, Jan van Heck, Nol Verhulst, Piet Hendriks.
Zittend v.l.n.r. Leo Hoeben, Piet Verhulst, Wim van Gennip, Piet Dillen, Leo de Wit.

Dit kampioenschap was voor de toenmalige humorist Johan Aben aanleiding een "Hulde aan de Kampioenen" te schrijven, waaruit het volgende fragment:

Wim van Gennip is een keeper
Up-to-date, prima hoor
Als hij alles houdt dan komt er
Wis geen eentje bij hem door
Nol Verhulst is een linksachter
Die je geeft je voeten vol
Ook de rechtsback blijft een wachter
En dat is toch Pietje Krol
Gerard Claus een prima speler
Staat rechtshalf en doet zijn best
Pietje Zeeuwen als midhalf
Doet niet onder voor de rest
Jantje Klaassen in die linie
(Hij staat aan den linkerkant)
Doet voor geen van beiden onder
Het drietal is steeds bij de hand
De rechtsbuiten Leo Hoeben
Is zoo snel met ballerij
Dat wanneer hij niet plots inhoudt
Hij zichzelf nog loopt voorbij

Piet Verhulst zijn rechter buurman
Is er als de kippen bij
Men noemt hen de rechter vleugel
't Zijn duivels allebei
De midvoor dat is me er eentje
Met een waar voetbaltalent
Jan van Heck zoo heet de lieverd
Bij de (dames, heren) goed bekend
De linksbinnen Pietje Dillen
Hij lijkt wel een virtuoos
Schieten kan hij als den bliksem
Ook als hij zit in de soos
De linksbuiten potverblommen
Snel en moedig als een hit
Noemt met zijn voornaam Leo
En daarachter komt de Wit
Maar dan is er nog een speler
Die steeds langs 't lijntje staat
En die speler is Piet Hendriks
Als reserve steeds paraat
En die twaalf stoere jongens
Met hun echte voetbalhart
Streden met verbeten woede
Voor hun dierbaar Oranje Zwart!

Fusie met Madjoe

In 1943 wordt nogmaals een poging gedaan om een fusie aan te gaan met de R.K.V.V. Madjoe en deze keer met succes. Madjoe gaat in zijn geheel op in Tivoli en zo is Tivoli dus in een keer een grote club geworden. De besturen van de twee verenigingen vormen samen het nieuwe bestuur en zo krijgen we dan de heer Th. Panken als voorzitter, de heer L. Hendriks als secretaris en de heer Z. de Wit sr. als penningmeester. Dit jaar hebben we een zeer voltallig bestuur, want naast voornoemde drie heren zijn er nog 2 vice-voorzitters, een tweede secretaris, een tweede penningmeester en 8 commissarissen. Trainer blijft Toon Dillen en tevens blijven we op het terrein aan de Heezerweg spelen. Enkele op dit moment van Madjoe gekomen spelers zijn Piet Joosten, Jan Lasaroms, Toon van Grevenbroek, Jo Nijssen, Marijn van Dongen, twee Davervelden, Tijn Vermeulen en ook nog als bestuurslid Pater Smulders, allemaal namen die bekend in de oren klinken.

De vereniging telt na afloop van het seizoen 1942-1943 maar liefst 70 leden plus nog ruim 50 leden, die in Duitsland te werk gesteld zijn. In dit fusiejaar behoeft de N.V.B. geen enkele strafzaak van Tivoli te behandelen.

Tijdens het seizoen 1943-1944 wordt er door de steeds ernstiger wordende oorlogssituatie nauwelijks gevoetbald. In het seizoen 1944-1945 wordt een noodcompetitie gespeeld tussen Eindhoven, P.S.V., de Spechten, Brabantia en Tivoli. Ook wordt veel tegen in de buurt gelegerde Engelsen gespeeld, zodat Tivoli weer regelmatig wedstrijden voetbalt. Niet echter in de vertrouwde oranje-zwarte kleuren. Als gevolg van materiaalschaarste moeten we o.a. genoegen nemen met blauw-witte clubkleuren.

Intussen zijn door de bevrijding de in Duitsland te werk gestelden teruggekeerd, en het ledental bedraagt nu 98.

Tivoli 1 seizoen 1945 - 1946

Staande v.l.n.r. Theo Panken, pater Smulders, Wim Brugel, Jan Hanssen, Frans v.d. Elst.

Gehurkt v.l.n.r. Gerard Claus, Jo de Wert, Cor de Bruin.

Zittend v.l.n.r. Jo Nijssen, Cor van Keulen, Janus Wuijts, Piet Verhulst, Piet Dillen, Toon Gilsing.

Het huisvestingsnoodlot blijft Tivoli echter achtervolgen. Het terrein aan de Heezerweg wordt na de bevrijding van Eindhoven (18 september 1944) gebruikt als parkeerterrein voor Canadese tanks. In verband met de brandstofschaarste wordt het vernielde veld binnen de kortste tijd ontdaan van alles wat brandbaar is, zoals doelpalen en afrastering. Pas één wedstrijd is op dat moment gespeeld op het ons vertrouwde veld in de noodcompetitie en wel tegen de Spechten. De resterende competitie is voor Tivoli dubbele nood: alle wedstrijden worden op het terrein van de tegenpartijen gespeeld.

Intussen wordt met man en macht het voormalige Madjoeveld achter Leenderweg 171 in orde gemaakt. De start van de competitie 1945-1946 vindt dan ook plaats op dit veld en als kleedlokaal wordt gebruikt café A. van Rooy aan de Roostenlaan.

Hoewel de oorlog is afgelopen is er gebrek aan allerlei dingen. Aan het verslag van de ledenvergadering van 2 januari 1946 ontleen we het volgende: "W. Brugel vraagt dan vervolgens of er geen schoenreparateur kan gevonden worden die voetbalschoenen oplapt zonder bonnen te vragen".

Huldiging Wim Brugel in 1946 t.g.v. zijn 250ste wedstrijd.

Links: tegenstander Wilhelmina '08.

Midden (op de rug gezien) Theo Panken.

Rechts van hem Piet Verhulst, Jo de Wert, Wim Brugel, Janus Wuijts, Piet Dillen, mevr. Brugel.

Op dezelfde ledenvergadering wordt voor het eerste melding gemaakt van het feit, dat Piet van Eijck zijn intrek genomen heeft in het voormalige clubhuis/kleedlokaal aan de Heezerweg/Kangeroestraat. De al eerder genoemde Wim Brugel, jarenlang aanvoerder van Tivoli 1, wordt in dit seizoen gehuldigd voor zijn 250e wedstrijd.

De kwaliteit van het "Madjoe-weitje" is zo slecht, dat de vereniging moet uitwijken naar een ander terrein. Gelukkig weet pater Smulders bij de heer Wim van Doorne te bewerkstelligen, dat wij het DAF-sportterrein voorlopig mogen gebruiken. We hoeven zelfs de hele periode geen terreinhuur te betalen!

De terreinwisseling pakt niet zo gelukkig uit, want in 1947 zien we namelijk twee elftallen degraderen: het eerste en het derde elftal. Het tweede wordt 3e in de reserve tweede klasse.

Hoewel alles nogal ongelukkig verlopen is in dit jaar, ziet men de toekomst toch weer met vertrouwen tegemoet. Op het einde van het seizoen wordt op de algemene ledenvergadering van 21 juli 1947 de heer Theo Panken benoemd tot erevoorzitter.

Het hierop volgende seizoen 1947-1948 gaat ook niet al te best. Aan het eind van de competitie eindigt Tivoli op de derde plaats van onderen in de derde klasse van de K.N.V.B. Het tweede weet zich nog steeds te handhaven in de reserve tweede klasse en het derde wordt 4e in de tweede klasse Brabantse Bond.

Dit seizoen is het aantal elftallen trouwens weer toegenomen en ons nieuwe team, het vierde dus, is als derde geëindigd. Hiermee hebben we dan een vrij lauwe competitie achter de rug.

Dan 1948-1949. We starten – toch weer – het nieuwe seizoen op het zo vertrouwde Madjoe-veld. Plannen om dit veld te bebouwen vinden “voorlopig” nog niet plaats en door de gemeente is het veld weer voetbalrijp gemaakt. Niet lang echter, want het voetbalrijp maken van het veld blijkt door de gemeente niet zo nauwkeurig te zijn uitgevoerd. Gevolg hiervan is een abominabel slecht veld. Uitzwijken naar het DAF-complex in de loop van deze competitie blijkt gelukkig weer de oplossing.

Gezien de paar voorgaande jaren is er weinig hoop op een redelijk resultaat en de allereerste wedstrijd van dit seizoen kan ons vermoeden alleen maar versterken. We zijn uitgenodigd voor diverse tournooien en de eerste de beste wedstrijd staan we met 8 man tegenover Woensel op het Ligatoterrein (tegenwoordig L.E.W.). We weten echter met 8 man Woensel te bedwingen en via een strafschop van Koos Vonk komen we zelfs in de finale.

Tivoli 1 seizoen 1948 - 1949

Kampioen 3e klasse K.N.V.B.

Staande v.l.n.r. Jo Nijssen, Piet Buuron, Leo Hoeben,

Jan Hanssen, Piet Dillen, Frans v.d. Elst, pater A. Smulders.

Zittend v.l.n.r. Richard Hoeben, John Dethmers,

Koos Vonk, Toon Dillen, Wim v.d. Donk.

Hierin wordt van een sterk P.S.V.-team pas in de laatste minuut van de tweede verlenging met 1-0 verloren. Ondanks het feit dat we in onze eerste wedstrijd maar 8 spelers hebben, is dus toch een goed resultaat behaald en gelukkig loopt alles anders dan we in eerste instantie gevreesd hebben. Op het E.S.V.-tournooi wordt de 1e prijs en op het Woenseltournooi de 2e prijs behaald. En in de competitie staan we zowaar van meet af aan aan de leiding en worden dan ook glansrijk kampioen. In de promotieronde lukt het dan helaas niet om weer door te stoten naar de tweede klasse. Die promotieronde wordt gespeeld tussen W.S.C., MULO, O.D.C., R.K.C. en Tivoli. De wedstrijden van Tivoli worden – ter afwisseling – gespeeld op het terrein van E.V.V. Eindhoven. Tivoli eindigt op de 4e plaats en R.K.C. promoveert. Het tweede elftal eindigt na een seizoen van weinig voetbal en veel praten op de laatste plaats en kan dus het volgend seizoen een klasse lager, de reserve derde klasse, gaan spelen. In augustus 1949 start Piet Verhulst zijn langdurige loopbaan als secretaris. De perikelen over de voetbalvelden blijven nog steeds bestaan. Er is echter hoop voor de toekomst. Na een aantal instanties bezocht te hebben, krijgen we uiteindelijk via de heer Otten, president-directeur van N.V. Philips, de toezegging dat we per september 1950 twee terreinen ter beschikking zullen krijgen. Tot dan moeten we gewoon blijven spelen op het DAF-terrein. Omdat dit veld vrij afgelegen ligt en bovendien nauwelijks toeschouwers naar dat veld gaan,

Eindelijk een eigen thuis

besluiten veel spelers de vereniging te verlaten. Als klap op de vuurpijl vernemen we, dat we na het seizoen 1949-1950 het veld moeten verlaten, omdat de DAF zijn fabriekscomplex daar gaat bouwen. De toegezegde velden zijn dan nog niet klaar en het seizoen 1950-1951 geeft dan ook alle mogelijkheden om te improviseren. Het eerste speelt een wedstrijd op het "Ambtenarenveld", een achterafveldje op het Gemeentelijk Sportpark aan de Aalsterweg. Dat blijkt geen oplossing en daarom speelt het eerste elftal de resterende competitie op het veld van Geldrop. De lagere elftallen blijven op het "Ambtenarenveld" spelen in dit seizoen. De problemen met het terrein hebben hun weerslag op de resultaten, het eerste degradeert, hoewel het niet op de laatste plaats eindigt.

En dan, in 1951, krijgen we eindelijk één veld aan de verlengde Heezerweg, het veld waarop Tivoli zo'n twintig jaar zal spelen. Tivoli heeft nu dus eindelijk zijn eigen thuis. De opening trekt vele belangstellenden en de burgemeester van Geldrop, de heer van Lanschot, verricht de opening door het doorknippen van het gebruikelijke lint. De eerste

terreinchef is de heer A. van Bussel sr. Het nieuwe terrein doet ons zo goed, dat het eerste elftal in al zijn thuiswedstrijden ongeslagen blijft met als uitschieter een 7 - 0 overwinning op R.P.C. Tivoli wordt derde in de competitie. Het derde elftal wordt zelfs tweede en als er een beter trainingsbezoek was geweest, had er een kampioenschap ingezet. Wegens de enorme groei van de jeugdafdeling komt het ledental op 158. In dit jaar overlijdt de penningmeester, de heer Z. de Wit s.r.

Hoewel we al enige tijd spelen op ons nieuwe "home" is de officiële opening pas op 17 augustus 1952. Terreinchef van Bussel verricht de aftrap van de wedstrijd Tivoli - Tongelre, die eindigt in een 2 - 2 gelijkspel.

In dezelfde maand wordt als trainer aangezocht de heer Ludwig Gorissen.

De opening van ons nieuwe sportpark aan de Verlengde Heezerweg in 1951.

Dit geschiedde onder grote belangstelling van een aantal (jeugd)leden door de heer van Lanschot, burgemeester van Geldrop, hier staande links op de voorgrond, met naast zich de heer A. Dieks (voorzitter). De spreker in het midden is de heer Paters van N.V. Philips.

Het seizoen 1953-1954 brengt ons een nieuwe – ongeslagen – kampioen: het tweede elftal. Van de twintig competitiewedstrijden worden er 14 gewonnen. De doeltijfers: 62-24. In de promotiewedstrijden wordt dan twee keer gelijk gespeeld en één maal gewonnen. Er volgt promotie naar de reserve tweede klasse, waarin het tweede echter maar een jaar verblijft. De degradatie-ellende van het tweede in het seizoen 1954-1955 wordt echter enigszins verzacht door het kampioenschap van ons vierde elftal, onder leiding van aanvoerder Gerrit Leuerman. De promotie wordt helaas niet bereikt, want de daartoe te spelen wedstrijden verliezen we tegen V.S.V. 4.

Wat ook wel eens vermeld mag worden, is dat er al enkele seizoenen op rij in het geheel geen strafzaken te behandelen zijn geweest.

Op 17 december 1954 wordt dokter E. de Meurichy gekozen tot voorzitter.

Tivoli 2 seizoen 1953 - 1954

Kampioen res. 3e klasse K.N.V.B.

Staande v.l.n.r. Harrie v.d. Veen, Jan v.d. Veen, Toon van Grevenbroek, Piet van Eijck, Jan Langeweg, Jac v.d. Ven, Jo v.d. Ven, Toon Gilsing.

Zittend v.l.n.r. Theo van Grevenbroek, Jan v.d. Poel, Steff Groeneveld, Noud de la Cousine, Piet Verhulst.

Tivoli 4 seizoen 1952 - 1953

Staande v.l.n.r. Toon Gilsing, Bep Groeneveld, Piet Polmans, Toon Dieks, Huib Rijken, Jac v.d. Ven, Kors Renes. Zittend v.l.n.r. Albert van Engelen, Frans Walschots, Frans Jansen, Frans Rooijackers, Gerrit Leuerman, Harrie Thomassen.

Tivoli 1 ijzersterk

Na de kampioenschappen van het tweede en het vierde in de vorige jaren is in 1955-1956 het eerste weer eens aan de beurt om kampioen te worden en te promoveren naar de derde klasse.

Met 36 punten uit 22 wedstrijden en doelcijfers 79 - 29 wordt Budel-Schoot met 4 punten achtergelaten. Dit kampioenselftal is ook de Tivoli-geschiedenis ingegaan als een der beste teams, die Tivoli ooit gehad heeft. Nu volgt de stand van de competitie, bijgewerkt tot 27 mei 1956:

4e KLASSE D ZUID I

Tivoli	22	16	4	2	36	79 - 29
Budel-Schoot	21	13	4	4	30	53 - 27
L.E.W.	22	11	4	7	26	65 - 49
Hoogeloon	21	12	1	8	25	61 - 48
Heeze	22	10	4	8	24	46 - 47
D.O.S.L.	22	9	5	8	23	38 - 42
Rood-Wit	21	7	6	8	20	44 - 49
Dorplein	20	7	3	10	17	48 - 47
E.F.C.	21	6	5	10	17	51 - 62
W.V.V.Z.	20	6	3	11	15	34 - 46
Weebosch	21	3	3	13	13	31 - 42
DOSKO	21	3	2	16	8	28 - 90

Tivoli 1 seizoen 1955 - 1956

Kampioen 4e klasse K.N.V.B.

Staande v.l.n.r. Piet Dillen, Marijn van Dongen, Jan Langeweg, Stef Groeneveld, Gerrit Post, Jac v.d. Ven.

Zittend v.l.n.r. Jef van Zantvoort, Harrie van Meurs, André van Vugt, Jan Reniers, Piet van Dooren.

Tivoli zilver

Het 25-jarig bestaan van de club, is dus op gepaste wijze luister bijgezet in de vorm van promotie naar de derde klasse. Uit het jaarverslag van Piet Verhulst ontlenen we de volgende passage:

“Op 17 maart jl. vierden wij ons 25-jarig bestaan, wat gevierd kon worden dank zij grote activiteit van enkele leden met als aanvoerder de heer J. Langeweg sr. en onder kapitein G. Leuerman”.

De in dit jaar benoemde terreinchef Piet van Eijck heeft niet alleen te kampen met mollen op ons terrein, maar ook met veel vernielingen aan de achteraf gelegen kleedlokalen. Eerste-elftalspeler Piet Dillen is inmiddels toetreden tot het bestuur in de functie van penningmeester.

Over het seizoen 1956-1957 valt niet veel te melden, met uitzondering van de degradatie van het tweede elftal en de invoering van de toto, die voor onze vereniging een uiterst belangrijke bron van inkomsten gaat betekenen.

In het seizoen 1957-1958 zijn de resultaten middelmatig. De slechte toestand van het terrein noodzaakt Tivoli nogal eens uit te wijken naar sportpark “De Heihoef”, hetgeen overigens ook de volgende twee seizoenen het geval is.

Het ledental overschrijdt voor de eerste maal de 200. Bij alle thuiswedstrijden verkoopt Jan Langeweg sr. allerlei versnaperingen, welke hij elke week opnieuw per stootkar van het Arnaudinaplein naar het veld sjouwt. Velen zullen zich dit beeld ongetwijfeld herinneren.

Tijdens het volgende seizoen 1958-1959 wordt het wekelijks verschijnend stencil ingevoerd, waarop wedstrijdprogramma en elftalsamenstelling vermeld worden.

Het derde elftal wordt bijna kampioen: het verliest namelijk de beslissingswedstrijd tegen Best Vooruit 3 met 5 - 4.

Receptie t.g.v. het 25-jarig jubileum

Achter de bestuurstafel v.l.n.r.

Jan Langeweg sr., Piet Dillen, dokter E. de Meurichy, Piet Verhulst, Piet van Eijck.

Het derde elftal neemt in het seizoen 1959-1960 revanche, wordt kampioen en promoveert naar de tweede klasse Brabantse Bond. De eerste plaats is als volgt behaald: 20 gespeeld, 18 gewonnen, 1 gelijk en 1 verloren wedstrijd, 37 punten en doelpunten 125 - 41.

Oud-Tivoliaan Jan Hanssen, die als keeper met E.V.V. Eindhoven vele triomfen heeft behaald, keert als trainer terug op het oude nest.

Door de al vermelde toto-opbrengsten is het batig saldo van de vereniging intussen gestegen tot een bedrag van 5 cijfers. Dit is maar goed ook, want in het jaarverslag van 1961 lezen we, dat de clubkas niet genoeg gevuld is om alle kosten te dekken en dat door de toto-opbrengsten de tekorten aangevuld kunnen worden.

Tivoli 1 seizoen 1959-1960

staande v.l.n.r. Piet Verhulst, Piet van Dooren, Jo van Woensel, Jan Langeweg, Gerrit Post, Clarens Ekas, Wim Pijpenseel, Jac v.d. Ven, Thieu Coenen.
Zittend v.l.n.r. Bert van Gompel, Piet Dillen, Jan Hanssen, Jan de Graaf, Piet van Tuyl.

Tivoli 3 seizoen 1959 - 1960

Kampioen 3e klasse afd. Brabant

Staande v.l.n.r. Jan van Gompel, Harrie Verbakel, Jan v.d. Veen, Bep Langeweg, Gerard Janssen, Jo van Gompel, Willie Philipsen, Roel van Gompel.

Zittend v.l.n.r. Jan Scheepers, Peter v.d. Linden, Willie v.d. Broek, Toon Veulings, Huub Hendriks.

1961 is tevens het jaar waarin Tivoli haar 30-jarig bestaan viert. Dit seizoen zijn er in de seniorenafdeling kampioenen noch degradanten.

Wie meent, dat Tivoli met haar veld aan de verlengde Heezerweg volledig uit de problemen is, heeft het mis. We beschikken niet over een redelijke trainingsaccommodatie. Daarom wordt dit jaar in de wintermaanden door het eerste en tweede elftal getraind op het veld van de P.S.V.-amateurs aan de Groenewoudseweg (waar nu Philips Nederland staat). Op 1 mei 1961 speelt linksback Piet Dillen zijn 500e Tivoliwedstrijd, waarvoor hij 3 weken later - vóór aanvang van de laatste competitiewedstrijd - uitbundig gehuldigd wordt. Piet beëindigt hiermede - voorlopig - zijn succesvolle carrière als speler.

Voorts is vermeldenswaard, dat Tivoli dit jaar zijn Koninklijke Goedkeuring krijgt.

Tivoli is op 8 april 1961 onder verenigingsnummer 60647 ingeschreven in de lijst der Koninklijk Goedgekeurden en de statuten der vereniging zijn gepubliceerd in de Staatscourant onder nummer 1313.

In 1961 bereikt Tivoli vrij geruisloos een nieuwe mijlpaal in haar geschiedenis door de ingebruikname van het tweede speelveld.

Oud-P.S.V.-speler Piet Franssen gaat vanaf augustus 1962 de training verzorgen. In hetzelfde jaar krijgen we eindelijk de beschikking over water en licht, en vindt een uitbreiding van de accommodatie plaats. Hiermee zijn pomp en zinken wasbakken voorgoed verleden tijd.

Op het eind van dit seizoen bedankt Thieu Coenen voor de Technische Commissie, waarin hij jarenlang zitting heeft gehad.

Op de jaarvergadering van 5 juli 1963 oppert Toon Gilsing de mogelijkheid het tweede veld als hoofdterrein te gebruiken. Het is Toon namelijk een doorn in het oog, dat velen de wedstrijden van het eerste elftal vanaf het pad langs het hoofdveld gratis kunnen volgen. Dit voorstel stuit op teveel bezwaren van de spelers van het eerste.

De Technische Commissie stopt haar activiteiten halverwege het seizoen 1963-1964, en het bestuur neemt noodgedwongen deze taak over. Deze situatie wordt opgelost door het benoemen van Toon Gilsing in augustus 1964 als coach. Ook vindt dan een trainerswisseling plaats: Albert (Flip) Lenting neemt de taak van Piet Franssen over.

Dit seizoen is een zwarte bladzijde uit onze historie. Om te beginnen breekt in een van de eerste wedstrijden (tegen E.S.V.) linksback Henk v.d. Dungen zijn been en een week later slaat het noodlot weer toe. Ditmaal echter nog harder, want Wim Pijpenseel overlijdt op 32-jarige leeftijd tijdens de wedstrijd Tivoli - Mifano. Na vele blessures en nipt verloren wedstrijden zakt Tivoli af naar de vierde klasse.

Het derde elftal volgt dit slechte voorbeeld. Dit elftal zet deze misstap meteen weer recht door in het seizoen 1965-1966, evenals trouwens het vierde team, kampioen te worden. Door de op dat moment geldende promotieregeling zit er helaas geen hogere klasse in voor deze twee teams. Secretaris Piet Verhulst kan bij de K.N.V.B. het vijfde elftal aanmelden; dit veteranenelftal is geformeerd na veel inspanningen van o.a. Harrie v.d. Veen. Een seizoen later start ook het zesde elftal.

Tivoli 2 seizoen 1964 - 1965

Staande v.l.n.r. Tijn Vermeulen, Leo Houtman, Leo Houben, Willie Philippsen, Willy van Eijck, Jan Scheepers, Jan Langeweg, Gerard Heumen, Piet Dillen, Piet van Eijck. Zittend v.l.n.r. Huub Hendriks, Peter Leuverman, Ludy Vrijdag, Tom van Schijndel, Sjef Engelen, Theo van Woensel.

Tivoli 1 oppermachtig kampioen

Dit seizoen 1966-1967 is trouwens sportief een geweldig jaar geworden, want ons compleet nieuwe eerste wordt met overmacht kampioen. Met maar liefst 11 punten voorsprong op nr. 2 Woensel wordt de competitie beëindigd.

Coach Toon Gilsing beschikt in dit seizoen over een selectie van 17 gelijkwaardige spelers. De spanningen die hierdoor ontstaan, lopen zo hoog op, dat als gevolg hiervan de coach opstapt.

Piet van Eijck beëindigt na 12 jaar trouwe dienst zijn taak als terreinchef en wordt opgevolgd door Charles Kuys. Opnieuw ontvallen ons twee actieve voetballers: Piet Jacobs en Cees Vogels.

Na het vertrek van Toon Gilsing is gedurende korte tijd Jac. v.d. Ven coach en behaalt Tivoli in de derde klasse een vierde plaats.

Tivoli 1 seizoen 1966 - 1967

Kampioen 4e klasse K.N.V.B.

Staande v.l.n.r. Piet Verhulst, Toon Gilsing, Ton Kroet, Jack Luining, Alidus Bakker, Pierre Dassen, Henk Iedema, Piet Pijnenburg, Bert van Gompel, Jos Neelen, Jan Senders, Jan Langeweg.

Zittend v.l.n.r. Menno Niemeyer, Henk v.d. Dungen, Harrie Ruyten, Jos Timmermans, Hans Broekhuize, Hennie Aarts, Willie Uytdehage, Louis Dassen, Flip Lenting.

Tivoli robijn

Het derde elftal doet het nog beter en wordt kampioen. De promotiewedstrijden tegen Bergeijk 5 worden met 3 - 2 en 7 - 0 gewonnen, waardoor weer de tweede klasse Brabantse Bond bereikt wordt.

1968-1969: het eerste wordt tweede achter MULO, het vierde verliest de beslissingswedstrijd om het kampioenschap tegen U.N.A. 5 met 3 - 2.

Als trainer-coach treedt nu op oud eerste-elftalspeler Leo Hoeben, bijgestaan door William "Perthy" Pugh.

Gradje Veulings wordt per 1 januari 1969 terreinchef. In 1970 worden we nog net geen laatste (10e plaats) en hebben we intussen 7 elftallen. Als trainer wordt nu gecontracteerd Henk Waterman.

Dan komen we aan 1971, het jaar van ons 40-jarig bestaan. Dit jubileum is op gepaste wijze gevierd met o.a. een feestavond in het Tivoligebouw en een drukbezochte receptie. Alle festiviteiten worden georganiseerd door een jubileumcommissie bestaande uit: Gerrit Leuerman, Lau van de Brand, Simon Groeneveld, Jan Langeweg sr. en tijdelijk Henk Iedema.

Helaas is dit ook het jaar, waarin Tivoli weer uit de derde klasse duikelt, want na 22 wedstrijden heeft Tivoli met 15 punten er net 2 te weinig. Het vijfde elftal wordt 2e en promoveert naar de 3e klasse Brabantse Bond.

Tivoli 3 seizoen 1967 - 1968

Kampioen 3e klasse afd. Brabant

Staande v.l.n.r. John Bor, Piet Neuvel, Henk Pijnenburg, Frank Otten, Henk Kok, Hans Reniers, Wim Houtman sr.

Zittend v.l.n.r. Theo Hanraths, Wim Gubbels, Tiny Vogels, Peter Leuerman, Theo van Woensel, Willie Smits, Huub Hendriks.

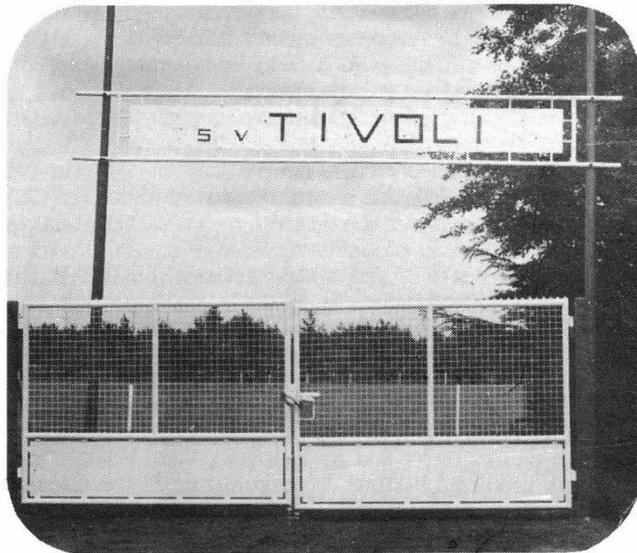
Laatste verhuizing?

In juli 1971 moeten we de terreinen aan de verlengde Heezerweg verlaten in verband met het plan "Gijzenrooi". Nadat de junioren er nog een half seizoen spelen, blijft de poort van ons zo gezellige terreinen voorgoed voor Tivoli gesloten.

Gradje Veulings stopt als terreinchef en de vereniging gaat het sportcomplex "De Heihoef" aan de Roostenlaan bespelen.

Tivoli 7 seizoen 1971 - 1972

Staande v.l.n.r. Jac van Heesewijk, Bep Langeweg, Wil Philipsen, Albert van Schaik, Klaas Groeneveld, Jan Langeweg, Cor de Waal, Jozef Kilkens.
Zittend v.l.n.r. Jan Kemper, Jan v.d. Veen, Charles Kuys, Piet van Dooren, John van Steen, Jo van Woensel, Huub Hendriks.

Bestuurscrisis

Een bestuurscrisis dient zich op dit moment aan en er wordt dringend gevraagd om nieuwe bestuursleden te zoeken en te vinden. Dit is een jaarlijks terugkerend probleem, maar nu is het nog een graadje erger.

Als er na 2 extra ledenvergaderingen nog geen kandidaten zijn, trekt voorzitter Lap zich terug.

Piet Dillen en Piet Verhulst nemen dan de rest van het seizoen de honneurs waar, maar aan het eind van competitie 1971-1972 stappen ook deze twee heren op. Hiermee gaan voor de vereniging twee steunpilaren verloren. Immers, Piet Verhulst heeft 23 jaar het secretariaat en Piet Dillen 17 jaar de penningen beheerd.

Bovendien legt contributie-bode Tijn Vermeulen zijn functie neer. Meer dan 20 jaar heeft Tijn het ondankbare werk verricht de dubbeltjes en kwartjes te innen, op de fiets vaak in weer en wind en vaak meer dan eens op hetzelfde adres, voordat er gebeurd kan worden.

We gaan na ons eerste jaar op sportpark "de Heihoef" met een sterk gewijzigd bestuur de toekomst in. Simon Groeneveld neemt de taak van Piet Verhulst (secretaris) over en

Gerrit Leuerman die van Piet Dillen (penningmeester). We krijgen in Rob Nieuwenhoff een nieuwe voorzitter. Tevens keert oud-keeper van Tivoli en Eindhoven Jan Hanssen weer bij ons terug en neemt de taak van trainer op zich. In de loop van het seizoen vertrekt hij echter al en zijn taak wordt overgenomen door hulptrainer Henk Nihot, die dit seizoen met het 1e een 3e plaats bereikt.

Helaas gaat het met het 2e minder goed en dit elftal degradeert naar de Brabantse Bond. Het vijfde kan het in zijn klasse ook niet bolwerken en degradeert naar de 4e klasse Brabantse Bond.

Tivoli 1 seizoen 1972 - 1973

Staande v.l.n.r. Menno Niemeyer, Frans Mink, Gerard Warmoeskerken, Co Goossen, Harrie de Haas, Hennie Smulders, Lambert Straatman, Henk Nihot, Cor v.d. Poel.

Zittend v.l.n.r. Bart Passon, Louis Visser, Hans Schalkwijk, Chris v.d. Elzen, Herman Nieweg, Fred v.d. Horst, Tom Straatman.

In juni 1973 krijgen Piet Verhulst en Piet Dillen de waardering van de vereniging. Ze worden benoemd tot erelid. Het hierop volgend seizoen 1973-1974 gaat het al niet veel beter en het eerste kan slechts met inschakeling van een viertal junioren hoofdklassespelers het 4e klasserschap redden.

Het derde evenwel zorgt nog voor een verrassing door op overweldigende wijze kampioen te worden. Na de met 3 - 2 gewonnen promotiewedstrijd tegen Bladella 3 gaat dit elftal dan over naar de 1e klasse Brabantse Bond. Ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van de afdeling Noord-Brabant van de K.N.V.B. worden tournooien voor leeftijdsgroepen gespeeld. Zowel het elftal der 18-21 jarigen als de 26-29 jarigen van Tivoli behalen hierbij de eerste plaats.

Tivoli 3 seizoen 1973 - 1974

Kampioen 2e klasse afd. Brabant

Staande v.l.n.r. Cor v.d. Poel, Hans Broekhuize, Wim v.d. Brand, Leo v.d. Bogert, Simon Groeneveld, John v.d. Berg, Henk Iedema, Hennie Bruinen.

Zittend v.l.n.r. Toon Rooijackers, Theo Hanraths, Arie Groeneveld, Leo Bergmans, Willie Smits.

Helaas is men genoodzaakt geweest om de contributie in enkele jaren bijna te verdrievoudigen om de steeds groter wordende tekorten te kunnen dekken. Was de contributie in 1967 nog f. 24,- per jaar, aan het begin van de competitie wordt het bedrag al op f. 70,- vastgesteld en voor de volgende jaren wordt de verhoging gekoppeld aan het prijs-indexcijfer.

Gelukkige bijkomstigheid is, dat nu eindelijk met de N.V. Philips afspraken gemaakt zijn om de kantine-opbrengsten ook ten goede te laten komen aan de op het sportcomplex "de Heihoef" spelende verenigingen.

Rob Nieuwenhoff vertrekt als voorzitter en er blijven slechts vier bestuursleden over. Omdat geen nieuwe voorzitter gevonden kan worden, wordt Lau v.d. Brand waarnemend voorzitter.

Tivoli terug naar af

Tivoli gaat het seizoen 1975-1976, in met trainer André van Doorn, die in de loop van dit seizoen vervangen wordt door Hans Janssen. Ons veteranenelftal, het zevende, behaalt het kampioenschap, het enige succes in dit seizoen.

Er dienen zich andere problemen aan, want na een constante strijd tegen degradatie legt Tivoli dit jaar het loodje en daalt af in de duistere diepte van de Brabantse Bond. Ter verontschuldiging mag toch wel aangevoerd worden, dat het eerste elftal bestaat uit zeer jonge spelers; de gemiddelde leeftijd is 20 jaar.

Feit is dat nu zowel het eerste, als het tweede en het derde in de 1e klasse van de Brabantse Bond spelen. Helaas is deze situatie ook maar van zeer korte duur, want Tivoli 1 degradeert in het seizoen 1976-1977 al weer en we komen nu in een eigenlijk beschamende toestand te verkeren. Dit is het absolute dieptepunt in onze historie.

We starten namelijk 1977-1978 met Tivoli 1 in de tweede klasse Brabantse Bond, terwijl Tivoli 2 en 3 in de 1e klasse Brabantse Bond spelen. Vanaf oktober 1976 hebben we inmiddels de kantine in eigen beheer en het 8e elftal doet zijn entree.

Gelukkig opent het seizoen 1977-1978 meer perspectief, want onder de nieuwe trainer Noud van der Vleuten wordt het eerste jaar in de tweede klasse meteen succesvol, ook al moet dan genoegen worden genomen met een tweede plaats achter W.V.V.Z.

Tivoli 1 seizoen 1979 - 1980

Kampioen 1ste klasse afd. Brabant

Staande v.l.n.r. Ben v.d. Sanden, Piet Joosten,

Noud v.d. Vleuten, Lambert Dekkers, Wim Dielissen,

Juul van Hout, Wim Saes, Hennie Bruinen, Theo van Rooij.

Zittend v.l.n.r. Fred v.d. Horst, Tinie van Rooij,

Peter van Heesewijk, Jack van Stiphout, Raymond v.d. Berg,

Gijs Visser, Martin van Gijzel.

Tivoli goud en weer in de K.N.V.B.

Op 29 september 1978 krijgen we in de heer John Lamine, na een voorzitterloos tijdperk van ettelijke jaren, weer een voorzitter. John Lamine is een bekende naam in de voetbalwereld o.a. als verzorger van P.S.V. en het Nederlands Elftal. In zijn korte rede tot de leden na zijn benoeming op 29 september 1978 komt hij tot de profetische uitspraak: "In ons jubileumjaar zitten we weer in de 3e klasse K.N.V.B."

En zowaar, na de tweede plaats achter W.V.V.Z. wordt Tivoli in de competitie 1978-1979 kampioen met een voorsprong van 4 punten op Were Di en 8 punten op V.C.B. De eerste stap in de goede richting is nu gezet.

Jammer genoeg degradeert ons 3e naar de 2e klasse Brabantse Bond, omdat het tweede elftal laatste wordt in haar afdeling.

Daar tegenover staat dan de geweldige uitbreiding van de seniorenafdeling in de laatste jaren. We hebben op dit moment liefst 9 teams die 's zondags hun talenten tonen. Het 10e elftal volgt nog eens een seizoen later.

In de nieuwe omgeving, de 1e klasse Brabantse Bond, neemt Tivoli 1 van het begin af de koppositie. Nadat uit 8 wedstrijden 15 punten vergaard zijn, wordt in Deurne verloren van S.J.V.V. Gelukkig blijkt dit een incidentele misstap, want in de volgende wedstrijden in de race naar het kampioenschap hoeft Tivoli in niemand zijn meerdere te erkennen. Tivoli wordt kampioen met de volgende cijfers:

Tivoli	18	12	5	1	29	39 - 14
--------	----	----	---	---	----	---------

Alle thuiswedstrijden zijn in winst omgezet en in de uitwedstrijden zijn slechts 7 punten blijven liggen.

Zo keert Tivoli na 4 jaar onderafdeling eindelijk weer terug in de K.N.V.B.

Op de ledenvergadering van 23 november 1979 wordt de toestemming verleend tot invoering in fasen van een nieuwe verenigingsstructuur. Deze behelst o.a. een afvaardiging van alle geledingen binnen de vereniging in een Hoofdbestuur. Als gevolg hiervan opereren momenteel de seniorenelftallen voor het eerst onder een aparte commissie. Het huidige seizoen zijn we gestart met Flip Lenting als trainer, die Tivoli al eerder (1967) succes heeft bezorgd.

In het gouden jubileumjaar spelen we met 10 (aanvankelijk 11) teams in de volgende klassen:

1e elftal	4e klasse K.N.V.B.
2e elftal	1e klasse K.N.V.B. afd. N-Brabant
3e elftal	2e klasse K.N.V.B. afd. N-Brabant
4e en 5e elftal	3e klasse K.N.V.B. afd. N-Brabant
6e t/m 10e elftal	4e klasse K.N.V.B. afd. N-Brabant

Junioren

Bij de oprichting van Tivoli in 1931, wordt ook meteen gepoogd om een jeugd-team de wei in te sturen. Helaas is over de jeugd uit de beginjaren weinig bekend, vooral ook omdat er nog weinig georganiseerd gespeeld wordt. Dat toch al wel wedstrijden door deze mensen gespeeld zijn, blijkt uit het verhaal van Piet Verhulst, waarin hij vertelt, dat hij bij Tivoli terecht gekomen is in 1934. Piet gaat op dat moment eens naar een wedstrijd van Zeldenrust kijken en wordt meteen bij Tivoli in het doel gezet, omdat er anders met tien man gespeeld moet worden. Zeldenrust - Tivoli 4 - 6. In 1934 dus wordt al gevoetbald tegen diverse clubs uit de omgeving. Dat de waarde van het bezit van de jeugd wordt onderkend, blijkt uit een jaarverslag van 1936-1937. Er wordt besloten om speciale aandacht aan de jeugd te besteden en in seizoen 1937-1938 speelt Tivoli met twee jeugd-teams. Dit is echter maar een opleving en het jaar daarop is er weer slechts één elftal.

Het jeugdelftal van 1939-1940 evenaart de prestatie van het team 1936-1937: een derde plaats na Eindhoven en P.S.V. In dit team spelen al een aantal latere eerste-elftalspelers, zoals Wim van Gennip, Leo Hoeben, Jan Sandé en Gerard Claus, met als leider Toon Gilsing.

Dan komen we aan 1940-1941 en voor het eerst in haar bestaan speelt Tivoli zonder jeugd. Overwegingen van confessionele aard zijn er de oorzaak van, dat R.K.-jongens zich niet als lid van onze vereniging opgeven, aldus toenmalig secretaris A. Gilsing. Hierin komt echter weer snel verandering en na de fusie met Madjoe in 1943 wordt er zelfs een aparte jeugdcommissie ingesteld, waarin pater Smulders en de heren Th. van Weert, J. van Lent en H. van Gennip zitting hebben. Als in de oorlogsjaren het voetballen door allerlei omstandigheden steeds moeilijker wordt, geldt dat natuurlijk ook voor de jeugd. Er is bijna niet aan voetbalschoenen, shirts en ballen te komen. Na de oorlog komt hierin gelukkig weer langzaam verandering en lijkt ons jeugd-

Tivoli jeugd seizoen 1932 - 1933

Stande v.l.n.r. Harrie Keijzers, Toon Spruijt, Jo Meulendijks, Cor van Kollenburg, Janus Spruijt, Heinz Verstappen, Rolf Martens, Piet van Keulen, Jan Sandé, Jan Schmitt.
Zittend v.l.n.r. Jan Jordens, Chris Gilsing, Broer Jordens, Piet Vriend, Cor van Keulen.

Vallen en opstaan

elftal op de goede weg om zich een behoorlijke plaats in de Eindhovense Jeugd Competitie te veroveren.

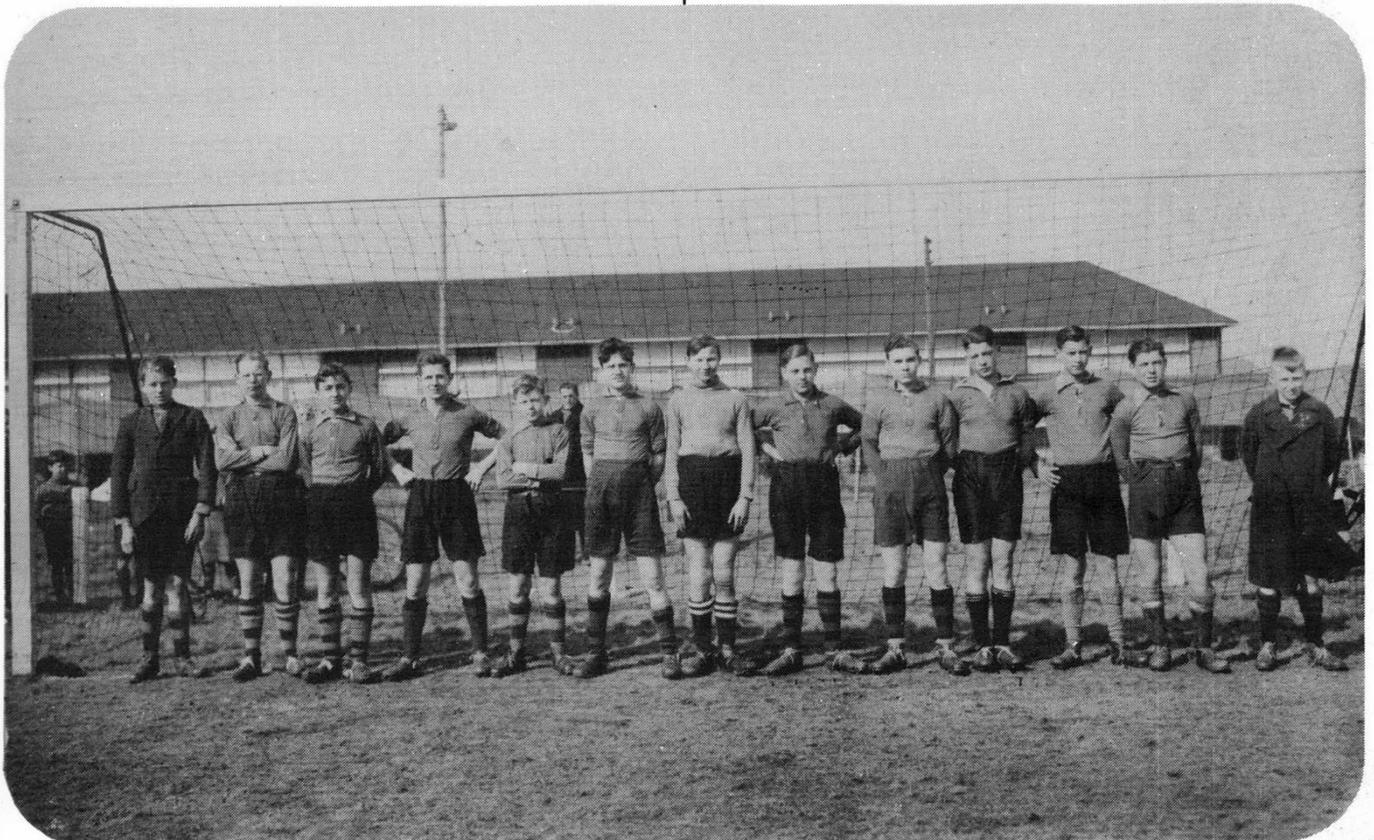
De begeleiding is echter nog steeds gebrekkig, omdat degenen, die zich met de jeugd moeten bezighouden, nog andere taken binnen de vereniging hebben. Met de juiste opzet en begeleiding zouden we al wel drie elftallen in het veld kunnen brengen, maar helaas voelt behalve Th. van Weert niemand zich geroepen om als jeugdleider te fungeren. De jeugdafdeling blijft dus voetballen onder het toezien van een seniorenbestuurslid, totdat er meer geschikte personen gevonden zijn.

Op de jaarvergadering van 21 juli 1947 wordt er weer een speciale jeugdcommissie aangesteld en daarin hebben M. Jansen, J. de Keijzer en Th. van Weert zitting. Seizoen 1947-1948 is dan eigenlijk het eerste seizoen voor de Tivoli-junioren en dit wordt met wisselend succes afgesloten.

Tivoli jeugd seizoen 1936 - 1937

v.l.n.r. Jan Kooij, André v.d. Schaaf, Jan Sandé, Harrie Klaassen jr., Dries Kooij, Heinz Verstappen, Toon Spruijt, Chris van Dongen, Albert Nijhof, Piet van Eijck, Jo Wijnstekers, Jan Brugel, Jan Padding.

We spelen nu met drie elftallen en er is zicht op nog meer. De grote animator is op dit moment de heer Harrie v.d. Veen, die de heren Klaas Groeneveld en Hein Huizing ook warm weet te krijgen voor deze afdeling. Het loopt echter toch nog een keer fout, want na het seizoen 1950-1951 wordt helaas de juniorenafdeling opgeheven.

Eerste kampioen

Gelukkig heeft deze situatie slechts zeer kort geduurd en na een nieuwe start is er een geweldige uitbreiding van het ledental. In juni en augustus 1952 wordt er zelfs gecollec-teerd om geld bij elkaar te krijgen, waarvan shirts en ballen gekocht worden.

De benaming van de elftallen is nu ook niet meer aansluitend op de nummering van de senioren-elftallen, doch er wordt gesproken over A- en B junioren. Ook worden de regels nu wat strakker en de legitimatiekaarten voor juniorenspeleers worden ingevoerd.

In het seizoen 1953-1954 beleeft onze vereniging weer eens iets nieuws, want voor het eerst in haar bestaan heeft ze een juniorenelftal als kampioen in haar gelederen. Dit elftal is A 1, uitkomend in de A 4-klasse van de E.J.C. (Eindhovense Junioren Competitie).

Tivoli A1 seizoen 1953 - 1954

Kampioen A4 klasse

Staande v.l.n.r. Harrie v.d. Veen, Hein Huizing, Hein Fredriks, Broer Heymans, Wim Bor, Gerard Janssen, Frans v.d. Heyden, Frans Janssen, Klaas Groeneveld.

Zittend v.l.n.r. Theo Rooijackers, Piet Jacobs, Henk Nijenhuis, Henk Boon, Janus Elands, Frans Manders, Toon Veulings.

Het juniorenvoetbal wordt aan strengere regels onderworpen. De legitimatiekaarten proberen bedrog tegen te gaan, o.a. door de vermelding van de geboortedatum.

K. N. V. B. Afd. Noord-Brabant

Jan
Voornamen, eerste naam voluit

Senders
Achternaam

16.5.44
Geboortedatum en jaar

Tivoli
Vereniging

Seizoen 1956-1957 spelen we met ons A 1 al in de A 2-klasse, met A 2 in de A 5-klasse, B 1 in de B 3-klasse en B 2 in de B 7-klasse. Van deze vier elftallen zien we zowel B 1 als B 2 kampioen worden. In die tijd wordt er in de wintermaanden getraind in de Gildehal aan de Heezerweg. Twee seizoenen later is het weer B 1, dat kampioen wordt, nu in de B 2-klasse, hetgeen een jaar later nog eens herhaald wordt onder leiding van Jo Kroet.

De juniorenafdeling breidt zich gestadig uit. Hebben we in 1960-1961 al vijf elftallen, het daaropvolgende seizoen zijn het er zelfs zeven, waarvan B 3 in de B 6-klasse kampioen wordt. Het verloop onder de juniorenleden is echter groot, wat volgens junioren-secretaris Klaas Groeneveld te wijten is aan het aannemen van te veel jongens, die het "goede" voetbal niet bij de pupillen hebben geleerd.

In 1962 organiseert Tivoli nu ook voor het eerst een eigen tournooi.

De daaropvolgende competitie heeft de E.J.C. de junioren in drie leeftijdsgroepen onderverdeeld, namelijk A, B en C, waardoor de leeftijdsverschillen per groep kleiner zijn geworden.

In juni 1963 wordt voor de eerste maal deelgenomen aan het K.N.V.B.-jeugd sportkamp te Otterlo. De contacten, die hieruit voortvloeien, leveren de jaarlijkse deelname op aan het traditionele V.F.C.-tournooi in Vlaardingen. Op 18 mei 1964 strijden A 1, B 1 en C 1 in een vijfkamp met Feijenoord, Fortuna Vlaardingen, Xerxes en V.F.C. om het "Zilveren Doel".

Tivoli B1 seizoen 1956 - 1957

Kampioen B3 klasse

Staande v.l.n.r. Harrie Dassen, Pierre Dassen, Nico Léautaud, Huub van Loon, Fred van Oers, Victor Noman, Hr. Schakenraad.

Zittend v.l.n.r. Jan van Deursen, Louis Dassen, John Busser, Ad van Galen, Hans Vermeulen, Jan Senders.

Ook tournooien voor lagere elftallen

De competitie 1964-1965 wordt wederom met een kampioenschap van B 1 in de B 2-klasse afgesloten. Tevens wordt, voorlopig voor het laatst, weer aan het K.N.V.B.-kamp in Otterlo deelgenomen en gaat A 1 een tournooi in Dortmund bij T.V. Brechten spelen, terwijl dat team bij een tegenbezoek onder andere ook aan ons tournooi deelneemt. Het daaropvolgende jaar spelen alle standaardteams in de respectievelijke hoogste klassen, wat ze zes jaar achtereenvolgend met afwisselend succes zullen doen. Tevens wordt er een speler tot "Tivoli-junior van het jaar" gekozen, waarbij niet alleen wordt gelet op speltechnische kwaliteiten, maar ook op trainingsbezoek, correct gedrag voor, tijdens en na de wedstrijd en de bereidwilligheid om te helpen. Het is Wim Houtman jr., die met de eer gaat strijken voor Hennie Aarts en Gerard Pennaerts.

Tivoli B 1 wordt einde seizoen 1966-1967 opnieuw kampioen en secretaris Klaas Groeneveld wordt door zijn opvolger - zoon Simon - hartelijk bedankt voor het vele goede werk.

Met Pinksteren 1968 wint Tivoli eindelijk na 5 jaar deelname het "Zilveren Doel"-tournooi in Vlaardingen, vergezeld van ongeveer 70 supporters.

Vlak hiervoor heeft de juniorenafdeling gezorgd voor een unicum in die tijd, namelijk het organiseren van een tournooi voor de lagere elftallen. Tot die tijd hebben alleen maar de standaard-elftallen de kans om aan een tournooi deel te nemen. Het initiatief wordt tot tevredenheid van de toenmalige organisatoren geleidelijk aan door de meeste andere verenigingen overgenomen. Het jaarverslag vermeldt, dat zowel A 2, B 2 alsook C 4 (we spelen nu met 8 junioren-elftallen) geheel volgens bedoeling géén prijs behaalden!

Tivoli B1 seizoen 1964 - 1965

Kampioen B2 klasse

Staande v.l.n.r. Wim Houtman sr., Wim van Gennip, Jack Gudden, John Wouterse, Tinie Schellen, Cees Nihot, Herman Saanen, Hein Groeneveld, Ad v.d. Wijst.
Zittend v.l.n.r. Eric Rohlfs, Frank Otten, Chris v.d. Elzen, Tonnie Smulders.

Seizoen 1968-1969 is een druk jaar. Voor het eerst spelen we met 9 teams en wordt ter financiële ondersteuning een kerstbomenverkoop gehouden. Ook wordt er gestart met studie-begeleidingsavonden voor de spelers en komt er een junioren-jaarvergadering, waarop geheel volgens de veranderende tijd van inspraak een jeugdcontactgroep wordt gekozen. Vergezeld van 3 bussen supporters (± 175 man!) wint Tivoli opnieuw het "Zilveren Doel", wat helaas het jaar daarop niet lukt.

In het jubileumjaar 1970-1971 worden er tweekampen afgewerkt met V.F.C. Vlaardingen (thuis) en Lindenheuvel (uit). De maximum leeftijdsgrens is voor de A-leden verlegd naar 19 jaar. Daarnaast wordt er ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan een internationaal toernooi gespeeld voor B 1-teams, waaraan deelgenomen wordt door twee Duitse, een Belgische en zeven Nederlandse clubs. Door een slechte start eindigt B 1 slechts op een zesde plaats. Winnaar wordt Willem II.

Tivoli C1 seizoen 1971 - 1972

Kampioen C2 klasse

v.l.n.r. Gerard Machelessen, Jan Willem Popelier, Frank Verberne, Robbie Hess, Willie Koolen, Bert Geenen, Arie Groeneveld, Albert van Vuurden, Piet Stokmans, Hans van Hout, Erik Bloem, John v.d. Hurk, Lambert Dekkers, Hans Schalkwijk.

Eveneens wordt een wedstrijd gespeeld door een team van juniorenleiders tegen een team van oud-internationals, waarin o.a. Abe Lenstra meespeelt.

In het volgende seizoen wordt C 1 kampioen in de C 2-klasse. Voor de laatste maal gaan we naar Vlaardingen, waar A 1 weliswaar eerste wordt, maar de verenigingsprijs kan niet worden meegenomen. Halverwege dit seizoen reist de junioren-afdeling de senioren achterna, die al de hele competitie op de "Heihoef" spelen.

Juniores hoofdklasser

Dat Tivoli een sterke jeugd heeft, blijkt niet alleen uit de kampioenschappen en de ontelbare eerste prijzen op de diverse toernooien, maar ook uit het feit, dat Tivoli in de hoogste klasse een gevreesd tegenstander voor zelfs P.S.V. en Eindhoven is.

In 1972-1973 slaagt A 1 erin door te dringen tot de Hoofdklasse Junioren. Weliswaar komt dit elftal na een lange en spannende competitie net een punt tekort op P.S.V. A 1 om kampioen te worden, maar mag toch promoveren, omdat P.S.V. al met een team in de hoofdklasse is vertegenwoordigd. Deze promotie betekent een unieke mijlpaal in de Tivoli-geschiedenis. In ditzelfde jaar wordt ook C 2 in de C 7-klasse kampioen.

Helaas is dit verblijf in de Hoofdklasse maar van korte duur. De hoofdoorzaak is, dat na zeer veel geharrewar Hoofdklasseleider Hein Groeneveld zeer tot zijn ongenoegen zijn vier beste spelers moet afstaan aan het in degradatienood verkerende eerste elftal.

Als dan aan het einde van de competitie het Hoofdklasse-team, dat na vijf wedstrijden nog ongeslagen bovenaan stond, met slechts een schamel aantal punten uit de strijd komt en de aanvulling uit de andere elftallen niet goed genoeg is, besluit men het team uit de Hoofdklasse terug te trekken.

Tivoli A1 seizoen 1972 - 1973

Tweede plaats A1 klasse

promotie naar de Hoofdklasse Junioren

Staande v.l.n.r. Ad v.d. Wijst, Fred Meulensteen, Gijs Popelier,

Arno Huibers, Stef Verdonschot, Gerrit Valkenburg,

Tinie van Rooij, Juul van Hout, Hein Groeneveld.

Zittend v.l.n.r. Jack Engelen, Willie v.d. Kleij,

Johan Theunissen, Louis van Adelberg, Jack Bult,

Tom Straatman, Paul Smits.

Helaas is vanaf dat moment over de hele linie de kwaliteit wat minder geworden en de hoogste A, B en C-teams komen nu uit in de A 2, B 2 en C 2-klasse.

De vermeldenswaardige feiten komen dan ook voorlopig uit een heel andere hoek.

In 1973 wordt er namelijk een junioren-nevenactiviteiten-comité opgericht, dat zich ten doel stelt geld bijeen te zamelen, om daarvan activiteiten voor de jeugd te kunnen voeren.

Dit resulteert onder meer in de inmiddels traditionele zaalvoetbaltoernooien, o.a. bekostigd door het oud papier ophalen en de kerstboomverkoop. Daarnaast zijn er nog allerlei kleinere activiteiten, zoals een fietsenrally, een filmavond, een eigen spelregelavond en het penalty-schietsen voor de B- en C-junioren onder de rust van de wedstrijd van het eerste. Ook wordt er in 1975 en in 1977 tot en met 1979 weer deelgenomen aan een K.N.V.B.-sportkamp in Hoek van Holland. Bovendien kan er vanuit de actiepot aan alle elftallen een compleet tenue worden aangeboden! Langzaam is er echter ook aan de opbouw van de elftallen gewerkt met als resultaat in het seizoen 1978-1979 een kampioenschap van A 1 in de A 2-klasse. Op overduidelijke wijze verslaan zij in hun kampioenswedstrijd Tongelre A 1 met maar liefst 18 - 0 en behalen 33 punten uit 18 wedstrijden met de doeltijfers 101 - 18!

Tivoli A1 seizoen 1978 - 1979

Kampioen A2 klasse

Staande v.l.n.r. Stef Verdonshot, Sijmen Pruim, Rob Vincken, Hans van Elewout, Martin Visser, Leo Reniers, Jos Tompson, Juul van Hout.

Zittend v.l.n.r. Jeff de Haas, Huib van Linder, Roland Horsten, Frans Horsten, Hans Lenting, Noud v.d. Vleuten, Rob van Bussel.

Sportkamp 1975 in Hoek van Holland.

Krachten verzamelen tijdens het ontbijt.

Tussen de Tivoli spelers aan de voorste tafel zitten de leiders Tinus van Driel (tweede van links) en Hein Groeneveld (staand).

A1 wint Bisschopsbeker

In 1980 volgt dan weer een nieuwtje in de prestatiereeks van de Tivoli-juniorenelftallen, want nu is het A 1, dat de kringbeker van Eindhoven weet te winnen. Hiermee is de koek evenwel nog niet op. Aansluitend worden ook nog de bekerwinnaars van de Kempen, Helmond, de Meijerij en Den Bosch verslagen en komt Tivoli in het bezit van de Bisschopsbeker.

In juni 1980 treedt dit team aan in Lichtenvoorde tegen de zeven overige regionale bekerwinnaars om voor de beker van Nederland te spelen. Verloren wordt van Venlosche Boys met 1 - 0 en van Soest met 3 - 0 en de eer wordt gered door nog met 1 - 0 van Zwarte Meerse Boys te winnen, waardoor een gedeelde vijfde plaats wordt behaald.

Geen Nederlandse beker dus, maar toch wel een hele prestatie van deze jongens, die daarbij ook nog eens zes van de acht tournooien in dat seizoen als eerste hebben weten af te sluiten.

Op dit moment neemt de junioren-afdeling met zeven teams deel aan de competitie (2 A, 2 B en 3 C-teams), waarvan de standaard-elftallen in de op een na hoogste klasse uitkomen.

Bekende namen, die jarenlang de juniorenafdeling hebben gediend, zijn: Klaas Groeneveld (o.a. 21 jaar bestuurslid), Harrie van de Veen, "Opa" Huizing, Jo Kroet, de heer A. Léautaud, Harrie Dassen, Jo Senders, Wim Houtman sr., Hein Fredriks, Stef Groeneveld, Ad van der Wijst, Henk Nihot en Hein Groeneveld, terwijl de laatste jaren Henk Boon (al 16 jaar penningmeester), de heer Z. de Wit, Arie Groeneveld, Henk van Ekkendonk, Tinus van Driel en Juul van Hout hun stempel op de juniorenafdeling hebben gedrukt.

Tivoli A1 seizoen 1979 - 1980

Winnaar Kringbeker en Bisschopsbeker uitkomend in de A1 klasse

Staande v.l.n.r. Stef Verdonschot, Eric v.d. Palen, Hans van Elewout, Martin Visser, Leo Reniers, Rob Arts, Roel v.d. Meerakker, Juul van Hout.

Zittend v.l.n.r. Marc Habraken, Jeff de Haas, Roland Horsten, Hans Lenting, Henrie Vaessen, Theo v.d. Brink.

Pupillen

Dat er naast juniorenvoetbal ook door jongens onder de 12 jaar in competitieverband gevoetbald wordt, vindt men vandaag de dag heel gewoon.

Maar in het begin van de vijftiger jaren is dat heel anders. Wel is er in die tijd een groepje jongens, dat na schooltijd in de speeltuin "De Roomse Blijdschap" een balletje komt trappen onder de bezielende leiding van pater Smarius. Dit vrijblijvende voetbal krijgt in 1952 een wat meer georganiseerd karakter door de deelname aan een speeltuincompetitie met o.a. Jeugdvermaak uit Gestel (later opgegaan in Veloc), Gerardus uit Stratum, K.M.D. uit de binnenstad en buurtvereniging Woensel (later sluit deze zich aan bij Woenselse Boys).

Deze competitie wordt door S.R.B. (Speeltuin Roomse Blijdschap) winnend afgesloten door Woenselse Boys in de finale te verslaan (gespeeld wordt namelijk in twee afdelingen). De leiders van het eerste uur zijn de heren Zopfi, van Ekkendonk en pater Smarius.

Adspiranten A seizoen 1956

Algemeen Eindhovens Kampioen

Staande v.l.n.r. Matty Wullems, Hr. A. Léautaud,

Leon Mangé, Toon Hurkmans, pater H. Smarius,

Adrie van Amelsfoort, Jan van Deursen, Hub Gilsing.

Zittend v.l.n.r. Jan Senders, Nico Léautaud, Ad van Galen,

Peter v.d. Heijden, Ludo Mennen.

Om dit kampioenschap te vieren wordt een reisje naar Sittard gemaakt, waar S.R.B. zelf een toernooi organiseert met deelname van Eindhovense competitiegenoten en enkele Limburgse clubs. Dit is het eerste in de reeks traditionele toernooien, die later bekend zullen worden als de Tivoli-toernooien in Sittard.

De competities tot en met 1955 worden door S.R.B. in haar afdeling telkens winnend afgesloten, terwijl eerst in 1953 Woenselse Boys algemeen Eindhovens kampioen wordt. De titel pakt S.R.B. echter weer terug door in 1954 de finale tegen W.V.V.Z. te winnen en behoudt die ook het jaar daarop door Veloc te verslaan.

Enkele voormalige speeltuinclubs zijn nu al overgegaan naar een "echte" vereniging, terwijl ook verschillende verenigingen zelf een eigen pupillenafdeling hebben opgericht. Het succes van S.R.B. blijft dan ook niet onopgemerkt. In juni 1955 neemt Jan Langeweg sr. namens Tivoli contact op met de S.R.B.-leiders pater Smarius en de heer A. Léautaud om hen te polsen over een mogelijke toetreding. Na een gesprek met Tivoli-voorzitter dokter E. de Meurichy is dit dan vervolgens snel in kannen en kruiken. De jonge spelertjes gaan meteen hun leiders achterna en zo weet Tivoli zich verzekerd van voldoende aanvoer voor de juniorenafdeling en van de komst van een aantal getalenteerde spelers. Gespeeld gaat worden onder de naam S.R.B./Tivoli, omdat op de shirts nog steeds de letters S.R.B. staan.

Omdat de K.N.V.B. nog geen interesse heeft voor een pupillencompetitie, wordt alles onderling geregeld. Aanvankelijk gebeurde dit door de heer Van Es (Veloc) en pater Smarius, maar later door een vriend van de heer A. Léautaud: de heer A. v.d. Molengraft. Als resultaat hiervan gaat in 1956 de Eindhovense Adspiranten Competitie van start. De wedstrijden worden gespeeld in de maanden maart, april en mei op door-de-weekse avonden en woensdagmiddagen. In 1956 doet S.R.B./Tivoli met twee teams mee in de competitie, waarvan adspiranten A in haar afdeling kampioen wordt. Op 1 juli wordt de finalewedstrijd als voorwedstrijd van Woenselse Boys 1 - Tivoli 1 op het Bara-terrein gespeeld. Door doelpunten van aanvoerder Jan Senders en Hub Gilsing wint S.R.B./Tivoli door een 2 - 0 overwinning op Veloc voor de derde maal achtereenvolgens de wisselbeker als kampioen van Eindhoven.

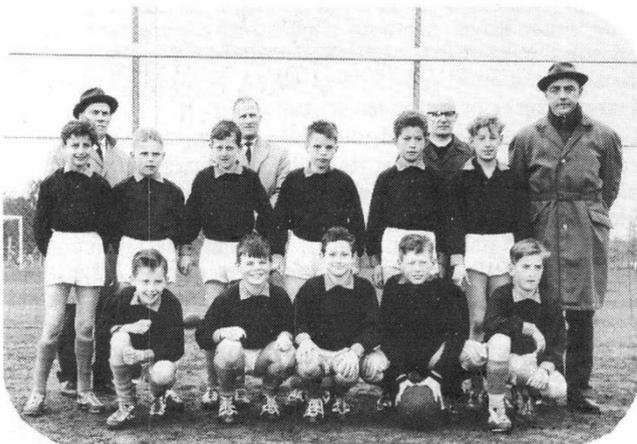
S.R.B./Tivoli blijft in de beginjaren deelnemen met twee elftallen onder de aanduiding adspiranten A en B. Onze pupillenafdeling grossiert in kampioenschappen, want ook in 1957 en 1959 eindigen ze als eerste en zijn daarmee de schrik van Eindhoven. In 1959 slaagt zelfs een selectie van de gezamenlijke Eindhovense adspiranten er niet in Tivoli te verslaan!

De grote drijfveren achter deze successen zijn pater Smarius, als de onovertroffen talentenjager, de heer Koos Kley, als de zeer kundige trainer en de heer A. Léautaud als de bezielende leider.

Aflossing van de wacht

Tivoli D1 seizoen 1963 - 1964

Staande v.l.n.r. Bart Passon, Hr. A. Léautaud, Wim Houtman, Willie Theunissen, Koos Kleij, Gerard Pennaerts, Wim v.d. Brand, pater J. van Abswoude, Theo Passon, Lau v.d. Brand.
Zittend v.l.n.r. Kees v.d. Oord, Hans Liesker, Eddie v.d. Ham, Kees Schellekens, Jan de Neve.

In 1961 wordt pater Smarius helaas naar Tilburg overgeplaatst. De pupillenafdeling krijgt evenwel steun en aanvulling in de personen van Jan Senders en Lau van de Brand, waarvan de laatste de daaropvolgende 17 jaar zijn beste krachten aan deze afdeling zal geven. In datzelfde jaar worden de elftallen voortaan met C1 en C2 aangeduid en wint Tivoli voor de vierde achtereenvolgende maal het eigen tournooi in Sittard. Tevens wordt C1 wederom kampioen, evenals het jaar daarop trouwens, waarin Tivoli al met drie elftallen uitkomt.

In het seizoen 1962-1963 start de competitie voor het eerst in september en houdt het seizoen voortaan gelijke tred met de overige competities. Bovendien worden de elftallen met D aangeduid. Het seizoen daarna zijn er al vier elftallen, waarvan D1 in 1965 – na later blijkt – voor de laatste maal kampioen wordt in de hoogste klasse.

Tivoli C1 seizoen 1961 - 1962

Algemeen Kampioen van Eindhoven
Staande v.l.n.r. Hr. A. Léautaud, Chris v.d. Elzen, pater J. van Abswoude, Toon van Gennip, Gerrie van Diepen, Jan Senders, Peter Bos, John Wouterse, Koos Kleij, Jos Weijers
Zittend v.l.n.r. Bert van Breemen, Ton van Pelt, Hans Senders, Frits Huugen, Tonnie Smulders, Toon van Lieshout.

In 1966 gaat het pupillenvoetbal ressorteren onder de "grote" K.N.V.B., waardoor de regels wel wat strenger worden door o.a. de invoering van legitimatiebewijzen. In datzelfde jaar wordt het traditionele toernooi in het Limburgse verplaatst van Sittardia naar Lindenheuvel. Ook wordt er een begin gemaakt met het "pupillenreisje" voor de hele afdeling met als bestemming het "Ouwehands Dierenpark" in Rhenen, terwijl ook de beslissende wedstrijd voor promotie naar de eredivisie N.E.C. - N.A.C. in Nijmegen wordt bezocht.

In 1967 en in 1968 wordt D2 onder leiding van Martien Magielse kampioen. Bovendien is de pupillenafdeling dan al vijf elftallen rijk. In 1968 wordt een minimum leeftijdsgrens van 10 jaar ingevoerd, terwijl er nu zes elftallen zijn, die P gaan heten. Jammer is echter wel, dat omstreeks deze tijd niet meer in de hoogste klassen gespeeld wordt, hetgeen zich dan ook op langere termijn in de rest van de vereniging doet gevoelen.

Tivoli D2 kampioen seizoen 1966 - 1967

Staande v.l.n.r. Lau v.d. Brand, Dolf Rensen, Lex Voss, Louis van Adelberg, Paul Smits, Adrie van Hout, pater A. v.d. Boogaard, Kees Lasaroms, Lambert Bieze, Martien Magielse.

Zittend v.l.n.r. Martien v.d. Oord, Jos Muys, Fred Meulenstein, Peter van Heesewijk, Henny Schröder.

Tivoli D1 seizoen 1966 - 1967

Winnaar Lindenheuvel-tournooi

Staande v.l.n.r. Lau v.d. Brand, Juul van Hout, pater A. v.d. Boogaard, Hans van Hoof, Peter Verleijdonk, Martien Magielse, Willie v.d. Kleij, Jack Luining, Kees Key, Frans Joosten, Jan Senders.

Zittend v.l.n.r. Gijs Popelier, Twan Klaus, Piet Verheijen, Tinie van Rooij, Paul Looijmans.

Kampioenschappen met grote regelmaat

Kampioenschappen blijven met de regelmaat van de klok terugkeren: P5 in 1970, P3 in 1971 en P1 + P2 in 1973. Tevens neemt men vanaf 1970 voor het eerst met E-elftallen aan de competitie deel (minimum leeftijd 8 jaar).

Als gevolg van de verhuizing naar de "Heihoef" in 1972 en de steeds verdergaande vergrijzing van de wijken Tivoli en Stratum neemt het ledental van de pupillenafdeling af. Daardoor kan Tivoli in het seizoen 1973-1974 aanvankelijk nog maar vier elftallen de wei insturen, waarvan P4 kampioen wordt.

Naar het voorbeeld van de juniorenafdeling organiseert de pupillenafdeling in 1975 haar eerste zaaltournooi in "D'n Tref".

In 1977 wordt D2 nog maar eens kampioen en we zien het ledental vooral door de inspanningen van Lau van de Brand met een aantal zeer jeugdige, getalenteerde spelertjes toenemen (F-jes vanaf 6 jaar). Ook hier komen kampioenen uit voort: E1, F1 en F2 (1978).

In augustus 1978 komt er een einde aan een veelbewogen periode. Lau van de Brand en zijn vrouw Lies, beter bekend als de alom aanwezige "pupillenmoeder", treden na jaren

Tivoli P2 Kampioen seizoen 1972 - 1973

Staande v.l.n.r. Toon van Bussel, Peter v.d. Meijden, Stephan de Groot, Hans Wijnands, Adelbert Ballast, Marco Everstijn, Rob van Bussel.

Zittend v.l.n.r. Hans van Elewout, Ton Jansen, John Kuipers, Frans Horsten, Eef Janszen, Hans Smulders.

van zeer vele inspanningen terug. In hun periode is de al eerder genoemde pupillenreis uitgegroeid tot een jaarlijks terugkerend hoogtepunt. Daarnaast denken velen met plezier terug aan de traditioneel geworden ouderavonden.

Aanvankelijk bedoeld als afscheidsfeest voor de naar de junioren gaande pupillen, groeien deze later uit tot complete amusementsavonden met een gigantische prijzenlawine. Wim van Hout, Frans Dielis en Hans Broekhuizen zorgen daarna voor een continuering van deze afdeling.

De successen blijven voortduren, want in 1979 behalen D2, E2, E3 en E4 het kampioenschap en sluit E1 het jaar daarop voorlopig de rij der kampioenen.

Zo zien we, dat uit een aanvankelijk ongeorganiseerd groepje speeltuinvoetballers een succesvolle pupillenafdeling binnen de S.V. Tivoli is gegroeid.

Momenteel spelen we met zes teams, onderverdeeld in drie D- en twee E-elftallen en één F-team.

Dames 1 seizoen 1979 - 1980 (foto rechterpagina)

Staande v.l.n.r. Ben v.d. Sanden, Marijke Smulders, Ella Huugen, Lilian Heynen, Marina Stinnissen, Ans v.d. Sanden, Marion v.d. Putten, Wilma Joosten, Riet v.d. Brand.

Zittend v.l.n.r. Maaïke Creemers, Betty Manders, Annette v.d. Broek, Beppie Vugts, Anja Scheffers, Nel Jacobs.

Tivoli D2 seizoen 1978 - 1979

Kampioen D12 klasse

Staande v.l.n.r. Marco v.d. Donk, Edward Klokgieters, John Bell, Edwin Metternich, Jos v.d. Donk, Marcel Snijders, Berry Stamps, Hans Broekhuizen.

Zittend v.l.n.r. John Denis, Ronald v.d. Aalst, Rob Broekhuizen, Clim Machelessen, Peter Kanters, Harold de Nier.

Dames

In de zeventiger jaren komt het damesvoetbal erg in zwang. Enkele dames zetten al wat onwennige passen in de richting van het edele voetbalspel op het junioren-zaalvoetbaltournooi in 1974.

Dit bevalt zo goed, dat een aantal van die dames, waaronder Marijke Vugts en Nel Smulders in samenwerking met Hein Groeneveld, het bestuur van Tivoli beweegt tot de oprichting in augustus 1975 van een dameselftal. Dit elftal ressorteert dan nog wel onder de (heren) seniorenafdeling.

Direct hierna wordt Bennie v.d. Sanden als trainer/coach aangetrokken, terwijl Sjan Fredriks als leidster op zal gaan treden. Grensrechter en hulptrainer wordt Peter Smulders. Zo wordt de competitie in de derde klasse Zuid begonnen tegen Waalre, wat al meteen een gelijkspel oplevert. Grote vreugde en optimisme is het gevolg, maar dat is erg voorbarig, want de week daarop krijgt Tivoli met 19 - 0 klop van Valkenswaard. De eerste overwinning wordt behaald tegen de Spechten en ook de return tegen Valkenswaard is een prestatie van jewelste: 0-0.

Met 7 punten, 9 doelpunten voor en méér dan 100 tegen eindigt Tivoli in de staart van de ranglijst.

In het seizoen 1976-1977 worden de dames een aparte afdeling. De commissie wordt gevormd door Bennie v.d. Sanden (voorzitter), Ans v.d. Sanden (secretaresse), Sjan Fredriks (penningmeester), Nel Smulders en Marijke Vugts.

In de competitie gaat het al een stuk beter en de dames draaien zelfs in de bovenste helft van de ranglijst mee. Uiteindelijk worden zij vierde met 24 punten en een doelsaldo van 41 - 18.

In de loop van dit seizoen groeit het aantal damesleden sterk, zodat er besloten wordt een tweede team te formeren, dat slechts vriendschappelijk speelt. De begeleiding van dit team komt in handen van Jos v.d. Nieuwenhuyzen (trainer/coach), Mieke Lamine (leidster) en Toon Boogers (hulp-trainer/grensrechter).

Het daaropvolgende jaar neemt niet alleen dit tweede elftal deel aan de competitie, maar ook een meisjesteam, dat als gevolg van de aanwas van veel jongeren kan worden geformeed. Trainer/coach van de meisjes wordt Jo van Woensel, bijgestaan door leidster Elly Balvers (later opgevolgd door Ella Doomernik en Nel Smulders). Bovendien wordt de damescommissie uitgebreid met Mieke Lamine.

Dames 1 en Dames 2 eindigen in de middenmoot en het meisjesteam reikt met 4 punten niet verder dan de op één na laatste plaats.

Bij aanvang van de competitie 1978-1979 wordt Riet v.d. Brand de opvolgster van Sjan Fredriks als leidster van het 1e damesteam, terwijl Jo van Woensel toetreedt tot de commissie. Het 1e start uitstekend, maar in de tweede helft van de competitie komt er een terugslag en zodoende eindigen zij op een "magere" 4e plaats. Dames 2 eindigt op een fraaie 5e plaats, terwijl de meisjes de laatste plaats voor zich opeisen. In het seizoen 1979-1980 viert de damsafdeling haar eerste lustrum met een aantal goede resultaten. Zowel Dames 1 als Dames 2 promoveren naar de tweede klasse. Ook het meisjesteam lijkt haar draai gevonden te hebben en eindigt in de sub-top. Aan het einde van het seizoen wordt er een lustrumtoernooi georganiseerd en tevens deelgenomen aan een internationaal toernooi in Elsdorf (Duitsland).

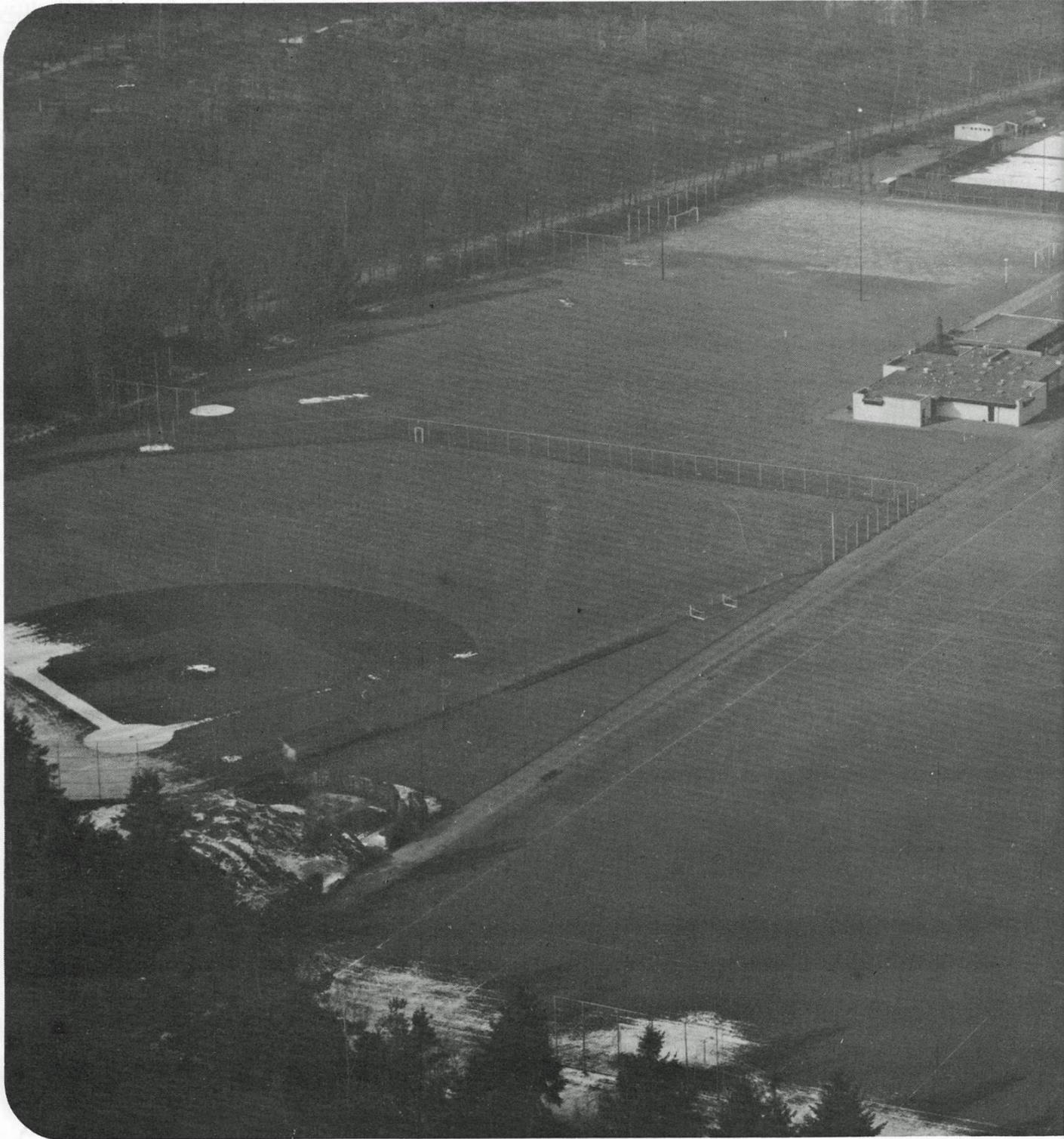
Helaas ontstaat er nu ook een bestuurscrisis door schier onoplosbare problemen tussen het 1e en 2e damesteam. Het gevolg is, dat de damescommissie aftreedt.

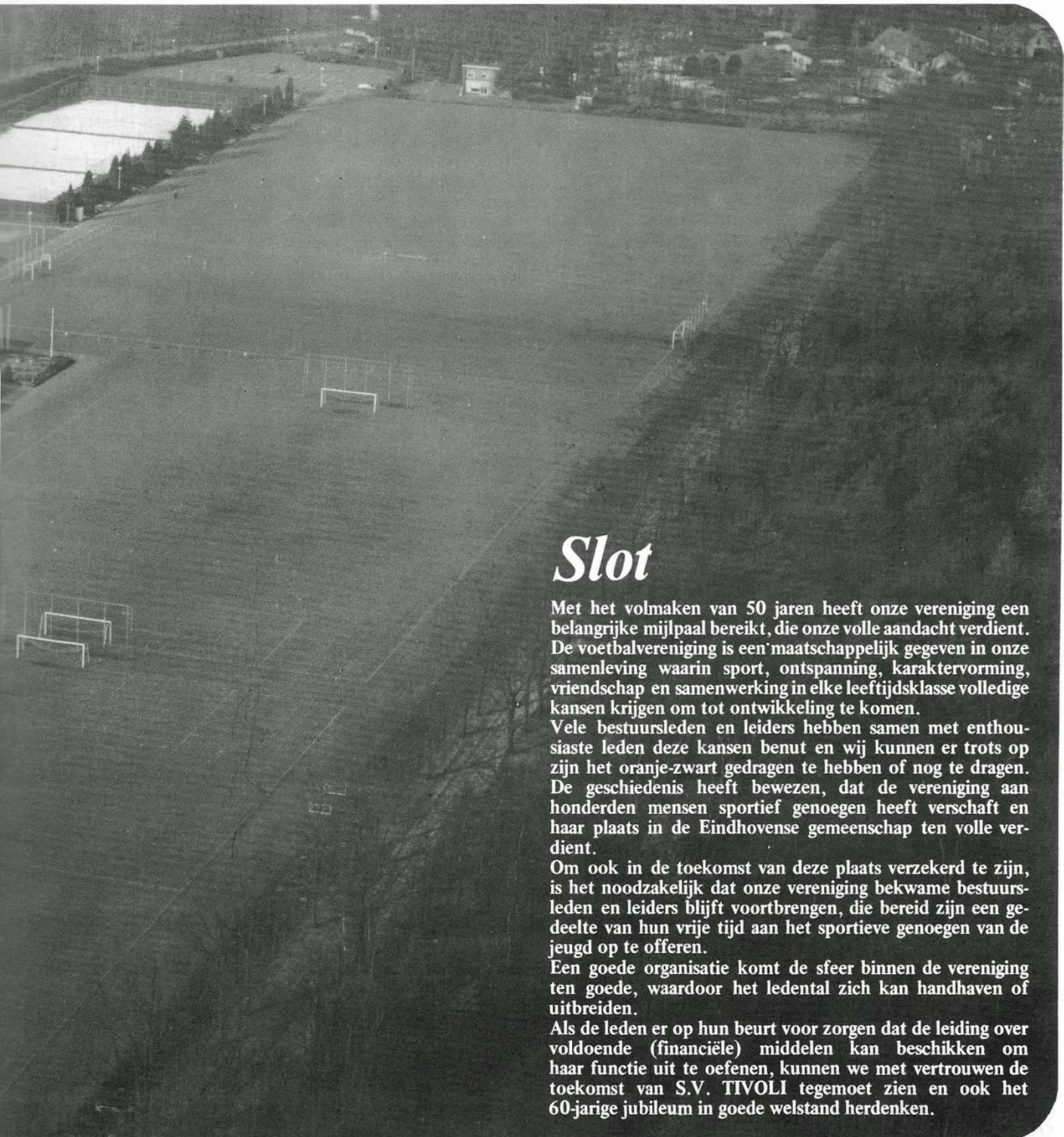
Enkele damesleden slagen er echter in nieuwe commissieleden aan te zoeken en zo lijkt de toekomst van het damesvoetbal binnen de S.V. Tivoli gewaarborgd.

Op dit moment spelen Dames 1 en 2 in de tweede klasse Zuid en nemen we ook nog met een meisjesteam aan de competitie deel.

Sportpark „De Heihoef”

Slot

Met het volmaken van 50 jaren heeft onze vereniging een belangrijke mijlpaal bereikt, die onze volle aandacht verdient. De voetbalvereniging is een maatschappelijk gegeven in onze samenleving waarin sport, ontspanning, karaktervorming, vriendschap en samenwerking in elke leeftijdsklasse volledige kansen krijgen om tot ontwikkeling te komen.

Vele bestuursleden en leiders hebben samen met enthousiaste leden deze kansen benut en wij kunnen er trots op zijn het oranje-zwart gedragen te hebben of nog te dragen. De geschiedenis heeft bewezen, dat de vereniging aan honderden mensen sportief genoeg heeft verschaft en haar plaats in de Eindhovense gemeenschap ten volle verdient.

Om ook in de toekomst van deze plaats verzekerd te zijn, is het noodzakelijk dat onze vereniging bekwame bestuursleden en leiders blijft voortbrengen, die bereid zijn een gedeelte van hun vrije tijd aan het sportieve genoeg van de jeugd op te offeren.

Een goede organisatie komt de sfeer binnen de vereniging ten goede, waardoor het ledental zich kan handhaven of uitbreiden.

Als de leden er op hun beurt voor zorgen dat de leiding over voldoende (financiële) middelen kan beschikken om haar functie uit te oefenen, kunnen we met vertrouwen de toekomst van S.V. TIVOLI tegemoet zien en ook het 60-jarige jubileum in goede welstand herdenken.

Een viertal S.D.ers stormden met getrokken revolvers binnen

Merkwaardigerwijs ging het onze club in de eerste jaren van de oorlog niet slecht. In het seizoen 1941-1942 werden wij weer 2e klasser.

Wij speelden toen aan het einde van de Heezerweg tegenover wijkgebouw het Akkertje. Wij hadden zelfs op dat terrein een eigen clubgebouw. Het was eigenlijk een oude radiokeet van de N.V. Philips, die onder toezicht van ons bestuurslid W. Bergmeester door eigen leden was opgebouwd en afgewerkt.

In de winter van 1942 werden alle toewijzingen voor kolen ingetrokken en aangezien ook de bestuursvergaderingen in dat clubgebouw gehouden werden, moest naar een noodoplossing gezocht worden. Er werd besloten de bestuursvergaderingen om toerbeurt bij de bestuursleden thuis te houden. Henk van Gennip was door loting als eerste gastheer aangewezen.

Hij woonde aan de Wilgenroosstraat en was nog vrijgezel, zodat de vergadering bij zijn ouders thuis werd gehouden. Alleen de oudere mensen weten waarschijnlijk nog hoe aardsdonker het was, omdat de openbare straatverlichting niet brandde en alles verduisterd was. Niemand van de bestuursleden was bij avond ooit in de Wilgenroosstraat geweest, zodat de 8 bestuursleden, gewapend met een knijpkat, met veel moeite het vergaderadres bereikten.

We mochten in de huiskamer vergaderen en vader en moeder van Gennip hadden een pot surrogaat koffie gezet. De vergadering verliep vrij vlot. Op de tafel lagen De Sportkroniek en het blaadje van de Brabantse voetbalbond en enige briefjes met opstellingen.

Opeens kwam vader van Gennip binnen met de mededeling dat er mensen op de plaats waren. De deur werd opengegooid en een 4-tal S.D.ers stormden met getrokken revolvers binnen. We moesten allemaal op een rij gaan staan met de handen omhoog. Een van de S.D.ers ging naar de voordeur en liet een vijfde persoon binnen. Dit was een Duitser en zijn eerste vraag was: "Wie is hier lid van een politieke partij?" Niemand antwoordde echter. Als een snoek schoot hij op de papieren die op de tafel lagen, maar hij vond niets dan mededelingen van de bond en de opstellingen.

Iedereen moest door zijn trawanten gefouilleerd worden, speciaal op papieren. Het was een hele consternatie, maar bij zeven van de acht bestuursleden werd niets gevonden. Alleen bij Henk van Gennip kwam een hele pak brieven uit zijn zak te voorschijn. Deze moest hij van die Duitser voorlezen. Het bleek nu, dat Henk een meisje had in Sittard dat hem prompt een paar maal in de week een brief schreef. Ondanks de niet zo prettige toestand hebben wij daar een dik uur met ons handen omhoog gestaan met de tanden stevig op elkaar om niet in lachen uit te barsten.

Nadien is ons gebleken, dat een van de burens van de familie van Gennip een N.S.B.-er was. Die had ons die avond, met knijpkatten gewapend, langs zien komen en de Sicherheitsdienst gebeld. Die waren met een paar overvalwagens naar de Wilgenroosstraat gekomen en hadden de straat afgezet in de verwachting, dat er een vergadering van een of andere verzetsgroep was. Dit viel echter zwaar tegen.

Voor ondergetekende, die toen 1e secretaris was, had het nog wel nare gevolgen. De volgende dag werd er bij hem thuis huiszoeking gehouden en de ledenlijst werd in beslag genomen. 's Middags moest hij bij hoofdcommissaris Dijs komen en de zaken nog eens uitvoerig uit de doeken doen. Deze adviseerde mij dergelijke vergaderingen op zaterdagmiddag of zondagmorgen te houden, dan was het immers toch licht.

Toon Gilsing

Glad als een aal

Ja, ik weet het. Vroeger hadden ze 't over d'n "adviseur". Waaróver hij dan moest adviseren, is tot op de dag van vandaag nóg niet duidelijk. Maar hij moest in elk geval meeleven en belangstelling tonen, door er zoveel mogelijk bij te zijn. Nou, dat deed ie dan!

Tivoli speelde in Helmond om twaalf uur of half een, in ieder geval vóór de grote Helmondse clubs aantraden. D'n aal was muzikant óók nog, en moest dus helaas elke zondag om half elf de scepter zwaaien in de kerk, net op de tijd dat de bus en de fietsen met supporters vertrokken.

"Ge komt toch zeker?", hadden de heren de Wit en Gilsing mij toegeroepen. "Al moet d'n onderste steen boven komen!", had ik terug geroepen, zonder ook maar eventjes aan de gevolgen te denken. Want die waren: op m'n eentje naar Helmond fietsen, geen middag- en avondeten, en om zeven uur weer met de muziekstok zwaaien op de zangzolder. Omdat ik er zo graag van het begin af bij wou zijn, vloog ik de koortrap af, pakte m'n fiets (met laag stuur, iets van een racefiets!) en trapte als een bezetene naar Helmond.

Van eten was die morgen nog geen sprake geweest, en dat begon ik meteen al te voelen. Maar goed, de wedstrijd was juist aan de gang, toen ik het terrein op scheurde.

'n Pluimpje van het bestuur voor mijn rit tegen het horloge gaf de burger moed. Bij de rust was de stand nog gelijk, en – op goede raad van Jes de Wit – fietste ik al vlug naar het dichtsbijzijnd cafeetje, voor 'ne pils en als het kon een snee brood.

De dikke kasteleïnse vond het erg, dat de "paoter" nog geen nat of droog achter z'n kiezen had, maar ze kon hem wat bikkesement betref écht niet helpen.

Dus terug naar het sportpark, waar ze alweer begonnen waren. Het rammelde af en toe aan beide kanten, maar het knorren van mijn maag deed daar niet voor onder. Het bleef een gelijkspel en er was nog niet afgefloten, of d'n aal zat al op zijn fietske om via Aarle-Rixtel naar Lieshout te karren, waar de familie Swinkels wel een hapje voor mij zou hebben. Een zuster van de familie was Abdis van het Clarissenklooster in Eindhoven. Ik gaf daar toen gratis muzieklessen en de familie Swinkels vergoedde dat door van tijd tot tijd 'n paar honderd liter bier te schenken voor de feesten van de club.

Maar helaas zat het huis daar in Lieshout al zo vol met bezoekers, dat ik er toch niet als een schooiende zigeuner binnen durfde te vallen. Dan maar bij de zusterkes proberen, die een eindje verder een bejaardenhuis runden. Ik bel aan, de deur gaat na een tijdje open. De portierster keek bedenkelijk naar mijn racefietske en m'n blauwe bril, maar liet me toch binnen. "Zuster", zei ik, "hebt u niet 'n tas koffie met een paar sneeën brood, want ik heb vandaag nog niets gegeten en ik heb het gevoel dat ik zó Eindhoven niet haal, waar ik nog een dienst moet doen".

"Ik zal eens kijken", was haar antwoord, en ze verdween meteen met kap en al door een van de vier deuren van het portaal.

Om de paar minuten verscheen een nonneke, dat dan van de ene deur naar de andere liep en na mij goed opgenomen te hebben weer verdween.

't Was duidelijk, de portierster had een sterk verhaal verteld in de kloostergang, want steeds kwamen er ook meer bejaarden door het raampje een kijkje nemen. Maar eindelijk kwam dan toch moeder overste en bracht mij in een soort spreekkamer.

Vermoedelijk verdacht iedereen mij ervan er met het bestek vandoor te gaan, want voor ik eindelijk toch iets te eten kreeg, hadden al wel twintig nonnekes en bejaarden mij goed in de gaten gehouden. En door het raam zag ik, dat een paar ouwe heertjes mijn racefiets aan een controle onderwierpen.

Tijdens het nuttigen van m'n maal was er een processie van komende en gaande mannen en vrouwen. Toen ik klaar was dacht ik dus verlicht te kunnen ademen, maar daar stond het hele portaal vol nonnen en oudjes met moeder overste aan de spits. Ze keken allemaal naar me, alsof ik een marsmannetje of zoiets was. 't Werd tijd dat ik nog iets deed. Ik kreeg een goede inval, waarvan niet alleen ik, maar nog vele anderen veel plezier hebben beleefd, want dit verhaal verscheen in verschillende week- en maandbladen! Ik nam zo ernstig als ik kon (en dat is nooit erg veel geweest) het woord en zei: "Moeder Overste, mag ik U namens de feestcommissie hartelijk danken voor uw grote gastvrijheid en alle andere zusters en bejaarden voor hun belangstelling". Het werd doodstil en ze keken elkaar verbaasd aan, een verbazing, die nog groter werd, toen ik eindigde met de woorden: "Goud of zilver heb ik niet. Maar als U allemaal neerknielt, zal ik U allen de priesterlijke zegen geven!" Alles knielde, ik zegende en ik maakte dat ik wegwam! Toen ik na een vijftig meter nog eens om durfde te kijken met mijn blauwe bril, vanaf mijn racefiets, zag ik dat de hele gemeenschap van nonnekes en oudjes buiten stond, tot midden op straat, druk gebarend. Ze wisten het niet. Anders hadden ze óók nog gezegd: "Glad als een . . . AAL!"

Pater Smulders

Met 63 man moesten we mee naar het politiebureau

Toen ik in 1934 tegenover café de "Ronde" de zandvlakte van voetbalclub, ik meen, Zeldenrust ging bezoeken, kwam het jeugdelftal van Tivoli uit tegen die club. Tivoli was met z'n tienen. Of ik maar even in de goal wou gaan staan; dat gebeurde en de einduitslag was 6 - 4 voor Tivoli. Dat betekende dan meteen mijn lidmaatschap.

Sindsdien speelde ik in alle elftallen, waarvan het langst in het eerste en later gezellig in het veteranenelftal.

Ondertussen had ook Tivoli bestuursmoeilijkheden. Zo gebeurde het dat ik in 1949, ruim dertig jaar jong en nog eerste elftalspeler, gekozen werd als algemeen secretaris in het toen nog bestaande gebouw aan het Arnaudinaplein. Dat was me wat. In die tijd hadden we niet de beschikking over 'n eigen terrein, totdat we in 1951 aan de verlengde Heezerweg zowaar een speelveld en een kleedgelegenheden kregen toegewezen van de N.V. Philips. Naast die kleedgelegenheden stond een pomp, waaruit ook weleens donkerbruin grondwater tevoorschijn kwam.

Het terrein (later werden het er twee) was mooi, maar het mocht niet regenen, omdat dan de druppels niet weg konden. De vakmensen waren namelijk vergeten een drainering aan te leggen, waardoor na elk buitje, tot ergernis van iedereen, afgelastingen volgden. 's Zondagsmorgens om 8.00 uur gingen we dan toch het terrein keuren, maar dat hielp ons niet veel. We konden maar beter goed weer bestellen.

Na jaren ellende werd het toch nog herbouwd en kregen we ook licht en zelfs wasgelegenheden, maar de scheidsrechter moest zich nog met een bakje water behelpen.

Er waren ondertussen grote plannen voor het gebied Gijzenrooi en daarom verhuisde heel de bubs naar het prachtige sportpark "de Heihoe" aan de Roostenlaan. Wellicht hebben we hierin te vlug toegestemd. Wat een verschil met vroeger. Een uitstekende wasgelegenheden met koud en warm water, prachtige velden en na de wedstrijd is er dan nog de kantine met zopie en koeken.

Toen we in 1972 een jongeman, Simon Groeneveld, bereid vonden om mij als secretaris op te volgen, waren er 23 jaar voorbij met enerzijds veel succes en plezier en anderzijds vele moeilijkheden. Een beetje help ik onze S.V. Tivoli nog met de verzorging van de Nationale Sporttoto en Lotto, waarvan de inkomsten zeer zeker welkom zijn. Tot zover mijn "tussendoor".

Persoonlijk wil ik nog een gebeurtenis aanhalen. In 1942 promoveerden wij voor de tweede maal naar de 2e klasse K.N.V.B. In open landauers werden onze oranje zwarte versierselen en het zingen van ons clublied beloond met het arresteren van ons allen. Met 63 man moesten we mee naar het politiebureau. Gelukkig liep alles achteraf nog goed af.

Ik wens onze S.V. Tivoli met dit 50-jarig bestaan van harte geluk en alle bestuurders, spelers- en speelsters evenzoveel sportgenoege, ook na deze 50 jaar.

Piet Verhulst

De scheidsrechter kwam binnen en zei dat hij bezoek had van de dorpsveldwachter

Wanneer men gevraagd wordt voor het jubileumboek een interessante anekdote te verhalen, dan denk je, dat het een gemakkelijke en plezierige bezigheid is. Zo dacht ik ook, maar het pakte anders uit. Plezierig was het wel, gemakkelijk echter niet.

Zittend in mijn luie stoel heb ik enkele avonden alle interessante gebeurtenissen, die ik mij uit de afgelopen 40 jaar (zo lang loop ik mee) nog kan herinneren, in gedachten de revue laten passeren. Ongemerkt kwamen die dingen naar voren, die op de dag van vandaag niet meer mogelijk zouden zijn. Te veel echter om allemaal te beschrijven, vandaar de moeilijkheid er een uit te pikken.

Neem nu bijvoorbeeld de eindfase van de promotiewedstrijd in de vijftiger jaren tussen W.S.C. en Tivoli. Winst voor Tivoli met één goal verschil. Protest van W.S.C. wegens het niet toekennen van een penalty, wat toen nog officieel mogelijk was. De penalty moest na de wedstrijd genomen worden. Onze keeper Jan Hanssen hield het schot fantastisch. Opnieuw protest omdat er toeschouwers op het veld stonden. Overnemen dus, maar onze keeper hield ook de tweede strafschop, zodat W.S.C. tevergeefs geprotesteerd had met alle kosten daaraan verbonden.

Ook de wedstrijd in de veertiger jaren tegen een club uit een van de grotere dorpen in de buurt van Helmond had een eigenaardig verloop.

Thuis wonnen wij met 7 - 1 en onze tegenstander was er op gebrand op eigen veld revanche te nemen. Het gevolg was een stevige partij voetbal, waarbij bij de stand 1 - 0 voor Tivoli kort voor de rust een speler van de tegenpartij door de scheidsrechter van het veld gezonden werd. Tijdens de rust, die ongeveer drie kwartier duurde, kwam de scheidsrechter bij ons in het kleedlokaal met de mededeling, dat hij bezoek had van de dorpsveldwachter, die hem een ultimatum stelde: óf de speler mocht de tweede helft weer meespelen, óf de wedstrijd mocht niet meer doorgaan. Na overleg met ons besloot de scheidsrechter om de speler de tweede helft maar weer te laten spelen. We wonnen met 2 - 0, hetgeen na de wedstrijd weer aanleiding gaf tot groot tumult langs het veld.

Ik denk ook nog wel eens terug aan het huishoudbudget uit die dagen, dat kan ik als oud-penningmeester niet laten. In die tijd had onze vereniging per jaar f. 1.500,— tot f. 2.000,— nodig om de eindjes aan elkaar te knopen. Door "topprestaties" van een aantal (bestuurs)leden werd dit elk jaar mogelijk gemaakt.

Iedereen kent nu nog Tain Vermeulen : bestuurslid, leider, contributie-ophaler. Jaar in jaar uit haalde hij elke zaterdag bij een honderdtal leden de contributie op. De contributie bedroeg destijds zegge en schrijve één dubbeltje per week en voor dat dubbeltje moest hij soms nog eens een tweede keer terugkomen.

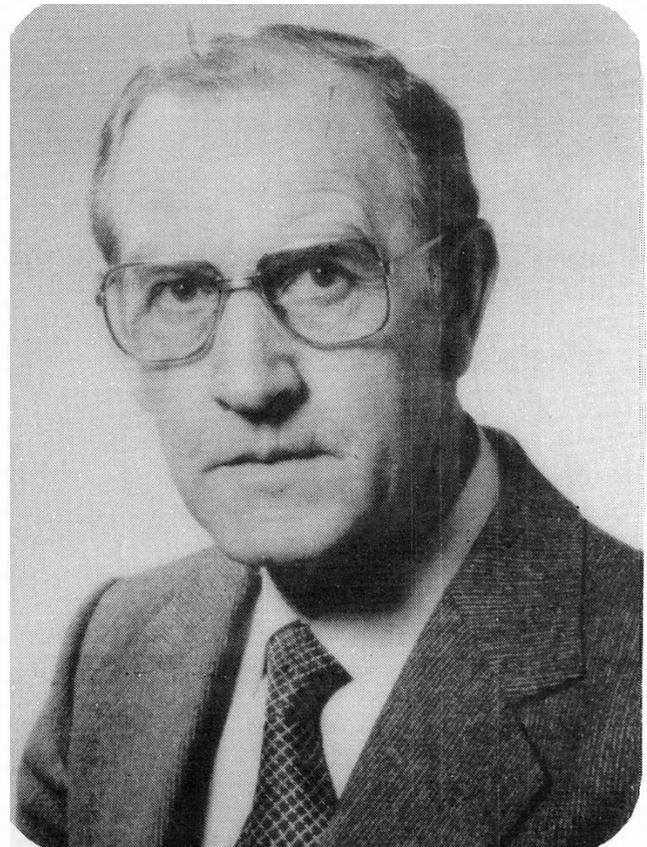
Ieder van ons herinnert zich nog vader Jan Langeweg sr., die jaren lang de kantine — een groot woord voor een houten keet — beheerde en de frisdrankverkoop op het veld verzorgde. De hele winst kwam de club ten goede.

Het zou te ver voeren alle verdienstelijke leden uit "de tijd van toen" de rij te laten passeren.

Er zijn er nog tientallen : pro deo werkers, met de nadruk op zowel pro deo als werkers.

Werkers, die het mede mogelijk gemaakt hebben, dat onze S.V. Tivoli haar vijftig jarig bestaan kan vieren.

Piet Dillen

We moesten "van armoe" de hele nacht doorfeesten

Men weet natuurlijk, dat doelpunten maken één van mijn zwakke punten was. Toch heb ik één keer in mijn wel zeer lange, maar bepaald niet briljante carrière kans gezien een echte hat-trick te scoren. Een links, een rechts en een met de kop. In een wedstrijd tegen UNA.

Het meest opmerkelijke was, dat dit gebeurde na een nacht, dat ik niet in bed geweest was. Er was een groot feest bij familie in Deurne. Auto's had men toen nog niet en de laatste trein ging rond 12 uur, die we dan ook prompt misten. Dus we moesten "van armoe" de hele nacht doorfeesten. Voor diegenen van de tegenwoordige spelers, die uit deze geschiedenis rechtvaardiging willen putten voor hun nachtelijke escapades aan de vooravond van een wedstrijd moet ik er wel één ding aan toevoegen: toen dronk ik nooit ook maar één druppel alcohol.

We vertrokken – ik was toen jeugdleader – met een B-elftal naar Woensel. Jammer genoeg werd aan de letterlijke betekenis van 't woord elftal voor de zoveelste maal niet voldaan. Met 9 spelers en 1 leider zaten we op een stuk of 6, 7 fietsen. Pietje Jacobs bij mij vóór op de stang, want achterop zat de tas met shirts. Ik reed vooraan, de rest volgde mij zoals gewoonlijk netjes. Tenminste, dat dacht ik. Want ongeveer halverwege de Korianderstraat en de Rondweg (die er overigens toen nog niet was) zei Pietje: "Klaas, ze zijn allemaal weg!" Ik keek om en jawel hoor, geen sterveling meer te zien. Ze waren bij de Korianderstraat linksaf gegaan en bij de slagerij van Evert Tebak op 't

huidige Mimosaplein gaan voetballen. Ze wilden niet weer met te weinig man kansloos ten onder gaan. Jac van de Ven, nu een van onze bestuursleden, moet het nog weten. Hij was ook één van de boosdoeners.

In een wedstrijd tegen de Valk of Valkenswaard, dat weet ik niet meer precies, heb ik 't eens gepresteerd een goal te maken van bijna half veld. Niet met een geweldige knal (dat zat er bij mij niet in), maar met een listige boogbal. Helaas, wel aan de verkeerde kant, bij onze keeper dus. Nou was onze keeper geen keeper, als je begrijpt wat ik bedoel. De echte was er niet en Karel Brouwers, meen ik me te herinneren, nam die taak op zich. Hij liet mijn terugspeelbal die met een grote boog recht op hem af kwam een paar meter voor hem op de grond butsen en die bal verdween toen over de vertwijfeld springende Karel heen in 't doel.

Het was in de finale van het veteranentournooi in Oisterwijk. Halverwege de tweede helft kwam ik als rechtshalf in mijn tomeloze inzet om eindelijk eens een "groot" succes in mijn voetballoopbaan te halen bij de linkercornervlag de bal ingooien. Bij onze linksbuiten Teun Voorjans dus. Teun, rustig als altijd, sprak me min of meer kalmerend toe. "Doe toch rustig aan joh, dat maken we nog wel".

Nou, we maakten het niet, althans niet in de wedstrijd en verlenging. Het bleef gelijk. Strafschoppen moesten de beslissing brengen. Laat het nu juist Teun zijn, die het met mij na de eerste serie van 5 strafschoppen niet langer kon aanzien. Samen hebben we in de kleedkamer de uitslag afgewacht. O ja, we hebben dat tournooi gewonnen. Omdat mijn broer Stef eindelijk de laatste strafschop van, ik meen, de 5e serie stopte. En natuurlijk, omdat onze schutters er niet één misten.

Klaas Groeneveld

Is hier sprake geweest van misleiding of onwetendheid

Als Tivoli op 16 maart 1981 50 jaar bestaat, heb ik daar zelf ruim 26 jaar van meebeleeft, het ene moment intensiever dan het andere, het ene moment ook prettiger dan het andere. Onwillekeurig laat je bij het bereiken van zo'n mijlpaal je gedachten nog eens gaan over die voorbijgeperiode en blijft je even stilstaan bij die dingen, die je als "typisch-Tivoli" hebt ervaren of om andere redenen zijn bijgebleven. Bijna 8 jaar oud werd ik lid van Tivoli en kwam onder hoede van de twee mensen die het pupillenvoetbal bij onze vereniging hebben groot gemaakt, de heer A. Léautaud en pater Smarius.

Pater Smarius was in feite de scout voor de afdeling pupillen. Hij ging kijken op de diverse plaatsen, waar de jeugd onderling partijtjes speelde, deed zelf mee (verstopte ook geregeld de bal onder de toentertijd nog door hem gedragen lange rokken) en vroeg tenslotte aan de door hem ontdekte en goed bevonden talenten of ze interesse hadden om bij Tivoli te komen voetballen.

Op deze manier kreeg Tivoli steeds aanwas van prima spelers en het 1e pupillenteam werd dan ook bijna jaar in jaar uit kampioen en was de grote schrik op de diverse te verspelen tournooien.

Uiteraard ging je als jong broekje naar het eerste kijken, het elftal waar je zelf ook nog eens in hoopte te zullen spelen. Je zorgde ervoor tijdig aanwezig te zijn, zodat je bij het typische verkooptentje van de heer Jan Langeweg sr. nog voor het begin van de wedstrijd je rolletje drop of je "bakkesvol" had gekocht. Jarenlang heeft de heer Langeweg zijn karretje met drank en snoepgoed van zijn huis over de vaak zeer slechte toegangsweg naar het veld geduwd om er ten bate van Tivoli het een en ander te verkopen, terwijl hij later ook beheerder werd van de "kantine" op het oude sportpark, een eenvoudig houten gebouwtje, waar het echter wel erg gezellig was.

Als de wedstrijd van het eerste begon, kwamen beide ploegen achter elkaar het veld op en stelden zich aan het publiek voor, een gebruik dat op ons niveau helaas niet meer wordt gehanteerd, maar dat toentertijd een grote indruk op je maakte en meteen al zorgde voor een gezellige sfeer. Deze sfeer werd nog eens extra intiem door de bij het 1e elftal gebruikte linnenafdeling om te voorkomen, dat er mensen zonder te betalen van buiten het sportpark de wedstrijd zouden volgen.

Met weemoed denk ik dan nog wel eens terug aan de wedstrijd Tivoli - Tongelre uit die periode met zo'n 1.500 tot 2.000 man publiek, een enorme happening.

En toch, al was het nog zo druk, hoorde je boven alles uit die specifieke aanmoedigingen voor onze oranjemannen. Onder leiding van mevrouw Verhulst hoorde je op moeilijke momenten steeds weer die bekende yell:

"Hup, die jongens van Tivoli!!!!!!"

en dan gooiden ze er een schepje bovenop en bereikten vaak nog een gunstiger resultaat.

In de rust liepen we dan een of meerdere keren het veld rond (een kantine was er nog niet) en dan kwam je altijd meneer Aalpoel tegen, oud-penningmeester van Tivoli, die gewapend met een mes, een appel of sinaasappel aan het

verorberen was, een beeld dat je je nu nog precies voor de geest kunt halen.

Kwam je langs de kleedlokalen dan stond daar vaak, inclusief zijn bekende hoge hoed, de handen op zijn rug, de man waarop Tivoli meer dan 20 jaar heeft gedraaid: secretaris Piet Verhulst. Hij hield daar een oogje in het zeil en zorgde ervoor dat er geen onbevoegden de kleedlokalen binnengingen.

Het veld was toen wel het grote zorgenkind. Als ze op de radio zeiden, dat er wel eens regen zou kunnen komen, stond onze grasmat bij wijze van spreken al onder water en werd het alweer afgelast, hetgeen gelukkig een stuk beter werd, nadat er drainering onder was gelegd.

Maar al was het veld dan niet zo geweldig, de lijnen die erop stonden, waren nergens zo mooi recht als bij Tivoli.

Hiervoor verantwoordelijk was onze terreinchef Piet v.Eijck die met ware liefde voor zijn werk, gezien de mogelijkheden, zorgde voor een optimaal resultaat. Hij moest daarom bij de bezoekende jeugd nogal eens verbiedend optreden, waardoor hij minder geliefd was, waarbij we achteraf best beseffen, dat zijn optreden noodzakelijk en toch correct was. *vervolg op volgende pagina.*

Sportief gezien, denk ik nog het meest terug aan het seizoen 1966-1967, toen we met een superelftal met glans kampioen werden van de 4e klasse K.N.V.B. De hele week keek je uit naar de zondag waarop ons 1e weer aan moest treden en ongetwijfeld een fraaie overwinning ging behalen met een aantal onmogelijke goals van Jack Luining.

Uiteraard denk je ook terug aan de "noodzakelijke" overgang naar ons huidige sportpark "de Heihoef".

Volgens het plan Gijzenrooi zouden er op de plaats van ons oude sportpark huizen gebouwd worden en derhalve konden wij niets beters doen, dan gebruik te maken van het ons aangeboden alternatief, ons huidige sportpark "de Heihoef".

Nu, zo'n 10 jaar later, blijkt dat het plan Gijzenrooi nog altijd niet is gerealiseerd en dat op ons oude sportpark een concurrerende vereniging zijn intrek heeft genomen, een toch wel pijnlijke zaak. Of hier sprake is geweest van misleiding of onwetendheid van de hierbij betrokken instanties is voor ons nog altijd een grote vraag. Feit blijft, dat de overgang naar de Heihoef in eerste instantie wat nadelige gevolgen had, zoals het gebruik van het sportpark door meerdere verenigingen, het niet aanwezig zijn van een kantine en het volledig uit de koers liggen van het sportpark, met als gevolg veel minder bezoekers, omdat met name de oudere supporters, die gewend waren om te voet naar het sportpark te komen, het nu lieten afweten.

Tengevolge van dit alles ging de onderlinge band en de daarmee samenhangende sfeer achteruit en tenslotte leed ook de kwaliteit van het spel van het 1e eronder, hetgeen na jarenlange gevechten tegen de degradatie eindelijk leidde tot een afdalen naar de 2e klasse van de Brabantse Bond, hetgeen gezien de historie van de S.V. Tivoli toch duidelijk beneden onze stand was.

Gelukkig volgde daarna herstel en zijn we nu na twee achtereenvolgende kampioenschappen terug in de K.N.V.B. Omdat ons al enkele jaren een kantine ter beschikking staat, is de sfeer weer verbeterd en al zal de intimiteit van de verlengde Heezerweg definitief tot het verleden behoren, wil ik toch besluiten met het verzoek aan alle Tivolianen er het beste van te maken om zodoende onze vereniging op een nog hoger plan te brengen.

Simon Groeneveld

Feestprogramma ter gelegenheid van het 50 jarig bestaan

Zaterdag 21 maart

Receptie van het bestuur in "D'n Tref" van 15.00
tot 17.00 uur.

Donderdag 30 april

Uitstapje voor junioren A en 2de jaars B

Zaterdag 9 mei

Tournooi junioren C1 en C2

Zondag 10 mei

Tweekamp tegen R.P.C. op de Heihoef

Maandag 11 mei

Onderling tournooi senioren

Woensdag 13 mei

Onderling tournooi senioren

Vrijdag 15 mei

Onderling tournooi senioren

Zaterdag 16 mei

Tournooi meisjes en Returnwedstrijden tweekamp R.P.C.

Zondag 17 mei

Returnwedstrijden tweekamp R.P.C.

Maandag 18 mei

Onderling tournooi senioren

Woensdag 20 mei

Onderling tournooi senioren

Zaterdag 23 mei

Tournooi pupillen

Zondag 24 mei

Finales onderling tournooi senioren

Donderdag 28 mei

Tournooi junioren A2 en C3

Vrijdag 29 mei

Vlaamse kermis in "D'n Tref" voor pupillen, meisjes,
junioren C en 1e jaars B

Zaterdag 30 mei

Tournooi junioren B1 en B2

Zondag 31 mei

Internationaal juniorentournooi A1

Zaterdag 6 juni

Oriëntatierit

Maandag 8 juni

Tournooi dames 1 en 2

Vrijdag 12 juni

Feestavond voor seniorenleden met reünie voor oud-leden

Zaterdag 13 juni

Jubileumwedstrijd Tivoli 1 tegen oud-internationals

Zondag 14 juni

Jubileumspel voor pupillen, meisjes, junioren C en 1e jaars B

Zaterdag 20 juni

Koffietafel voor Tivoliwerkers in "D'n Tref"

Uitstapje voor damesleden (datum nog te bepalen)

Geen 50 jarig bestaan zonder cluborgaan

In de jaren na de oorlog is er voor het eerst sprake van een aanzet om tot de oprichting van een clubblad te komen. Dit resulteert o.m. in het verschijnen van het "Clubblad der voetbalvereniging Tivoli" (1948) en "De Tivoliaan" (1949). We moeten echter tot 1951 wachten, alvorens een en ander gedurende acht jaar een meer permanent karakter krijgt in de vorm van het "Oranje-Zwartje". Hierbij moeten we evenwel aantekenen, dat het blad in 1953 en 1954 verschijnt onder de naam "Tivoli Nieuws".

De toenmalige voorzitter A. Dieks sprak destijds de hoop uit "dat ons clubblad aan de gestelde eisen zal voldoen en dat hiermede de geest en vooral het contact met de leden en donateurs verstevigd zal worden tot groei en bloei van Tivoli". Al meteen wordt een begin gemaakt het het plaatsen van advertenties. Hoofdredacteuren zijn achtereenvolgens J. Biermans (tot september 1952), J. Schellekens (tot juli 1954), J. v.d. Poel (tot juni 1956) en Gerrit Leuerman (tot januari 1959), terwijl P.J. van Dooren van 1955 tot 1959 administrateur is.

Regelmatig terugkerende rubrieken zijn o.a. bestuursmededelingen, wedstrijdverslagen, jeugdrubriek, pennenestafette (vergelijkbaar met het latere knuppeltje) en ledenlijstmutaties.

Bijzonder lezenswaardig zijn de "Overpeinzingen van een veteraan", waarin Toon Gilsing allerlei wederwaardigheden over Tivoli beschrijft. In 1956 wordt ter gelegenheid van het zilveren jubileum een speciaal jubileumnummer uitgegeven. In januari 1959 wordt het wekelijkse stencil ingevoerd, als gevolg waarvan het "Oranje Zwartje" niet meer verschijnt.

Pas in november 1966 wordt de draad weer opgepakt. Initiatiefnemer Henk Iedema bedenkt (nadat een uitgeschreven prijsvraag niets heeft opgeleverd) de nieuwe naam voor het clubblad "56-18" (codenummer van de S.V. Tivoli bij de K.N.V.B. voor de toto) en is tevens verantwoordelijk voor de omslag. De nieuwe redactie wordt gevormd door Henk Iedema, Alidus Bakker, Egbert Kley, Tom van Schijndel, Pierre Dassen en Ludy Vrijdag, waarvan de laatste twee na de tweede jaargang worden vervangen door Willy Philipsen en Sjan Iedema-Gosefoort.

De redactie van 56-18 blijkt voor haar taak berekend, want ze brengt gedurende iets meer dan drie jaar een uitstekend blad, dat de toets der kritiek ruimschoots kan doorstaan. Dit laatste moge o.m. blijken uit een kranteartikel uit die tijd, waarin 56-18 een voorbeeld voor andere clubbladen genoemd wordt.

Het overbekende "knuppeltje" wordt door de redactie van 56-18 geïntroduceerd en bovendien organiseert men twee keer een zeer succesvolle zeskamp voor heel Tivoli.

Vanwege een chronisch gebrek aan kopij stopt men na slechts één nummer in de vierde jaargang vrij abrupt. Het lijkt erop, dat we weer voor langere tijd van een clubblad verstoken zullen blijven, doch Herman Gosefoort en Jack Gielen slagen er met hulp van Henk Iedema en Alidus Bakker eind 1970 in 56-18 weer op poten te zetten.

Ter gelegenheid van het robijnen jubileum van de S.V. Tivoli wordt in maart 1971 gestart met een jubileumnummer, waarin een begin gemaakt wordt met de geschiedschrijving van de S.V. Tivoli 1931-1971.

..Het Oranje-Zwartje..
officieel orgaan
van de
VOETBALVERENIGING "TIVOLI"
EINDHOVEN

vruchtenlimonade
Cassis
Sinaasappel
Ananas

J. A. VROMANS & ZN
HEISTRAAT 5 - TELEFOON 3967

**TIVOLI
NIEUWS**

OFFICIEEL
ORGAAN
VAN DE
VV "TIVOLI" EINDHOVEN.

De redactie van 56-18 bestaat dan uit Alidus Bakker, Herman Gosefoort, Jack Gielen en Theo van Woensel. Alidus verlaat na een jaargang een goed ingewerkte redactie en Theo gaat zijn geluk bij Woenselse Boys beproeven. Arie Huben en later Egbert Kley zijn hun vervangers. Het "knuppeltje" wordt opnieuw van stal gehaald, er verschijnt een Top Tien Schutterslijst en vooral de interviews met bekende personen van binnen en buiten de vereniging beleven een bloeiperiode.

Na vier jaar raakt ook deze redactie enigszins gefrustreerd van de frequentie, waarmede tevergeefs de kopij voor 56-18 bij elkaar geschooid moet worden en van de daaruit voortvloeiende verplichting het blad zelf vol te schrijven. De fut gaat eruit en men vindt, dat het tijd wordt voor nieuw bloed, voor een frisse wind.

De mensen, die hierna 56-18 overnemen, interpreteren het begrip "frisse wind" gelukkig erg ruim en ontketenen in 1975 een ware orkaan: de naam wordt veranderd in "Clubblad S.V. Tivoli" en ook de omslag verandert (Fred v.d. Horst). Er komt bovendien opeens weer veel meer kopij, wat mede veroorzaakt wordt door het feit, dat de nieuwe redactieleden allemaal "midden in de vereniging staan". Verantwoordelijk voor deze nieuwe bloeiperiode in onze clubbladgeschiedenis zijn Jules van Driel, Tinus van Driel, Juul van Hout, Arie en Hein Groeneveld en Jack Engelen. De eerste drie zijn inmiddels weer vertrokken, terwijl Henk Iedema en Ludy Vrijdag weer terug zijn op het "oude nest". Voor het eerst in de geschiedenis komt volgens het door de redactie zelf aangedragen structuurplan een lid van de redactie in het bestuur.

Het "Clubblad S.V. Tivoli" introduceert een lijst met schaduwshutters (spelers, die de beslissende voorzet geven), een jeugdknuppel (inmiddels ter ziele), een voetbal ABC en een foto-kwis.

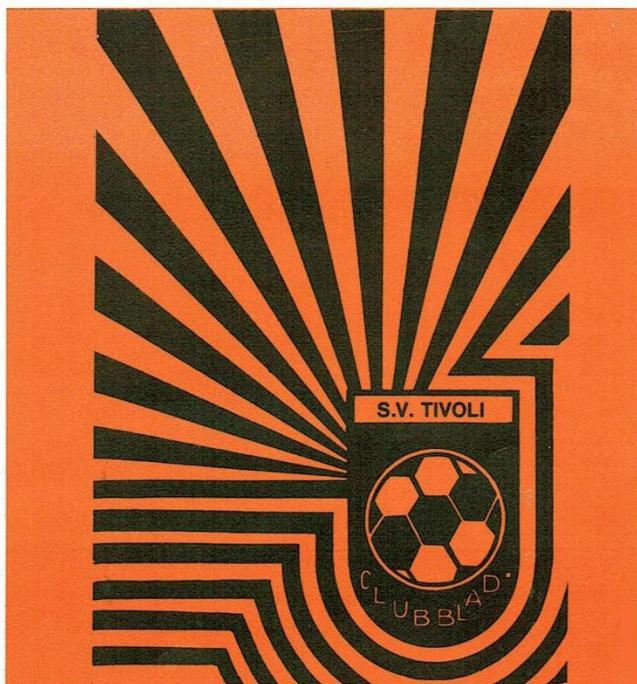
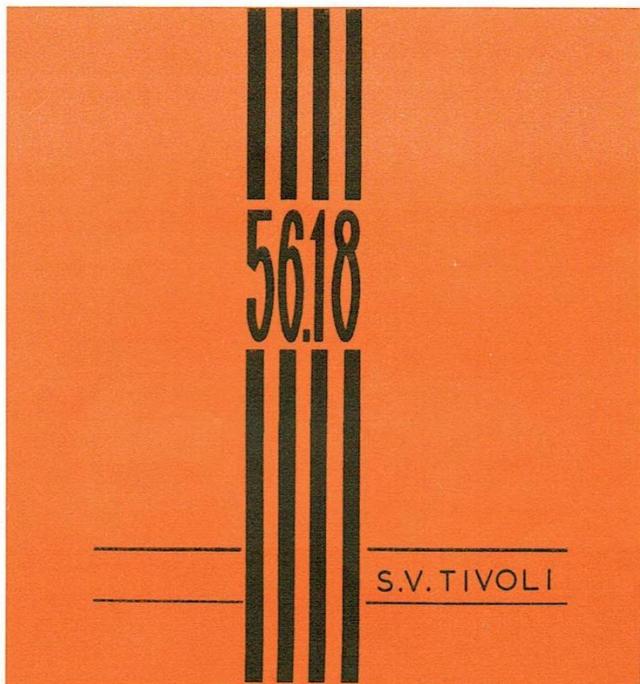
Een staaltje van journalistiek vernuft en organisatievermogen demonstreert de redactie op 27 mei 1979, de dag waarop Tivoli 1 de titel pakt in de 2e klasse van de Brabantse Bond. Luttele uren na het laatste fluitsignaal verschijnt namelijk een speciale kampioenseditie met o.a. een wedstrijdverslag van de 's middags gespeelde match.

Wanneer een jaar later op 13 april 1980 het eerste elftal weer kampioen wordt, herhaalt de clubbladredactie dit huzarenstukje. Ditmaal echter in de vorm van een grote poster van het kampioenselftal met op de achterkant alle uitslagen en wedstrijdverslagen van de afgelopen competitie. Op een extra bijlage bij de poster prijkt het verslag van de wedstrijd van die dag.

Resumerend kan gesteld worden, dat het met "ons" clubblad goed gaat en dat het blad volledig aan zijn doel beantwoordt: het verstrekken van goede en relevante informatie over de S.V. Tivoli en het bevorderen van de onderlinge contacten.

Van een kleine, hechte gemeenschap is de S.V. Tivoli uitgegroeid tot een vereniging met meer dan 400 leden.

De wijk Tivoli is als basis voor onze vereniging weggefallen. Deze twee factoren, gevoegd bij een sterk veranderde maatschappij, mogen het grote belang van een goed clubblad nog eens duidelijk onderstrepen.

Onze dank gaat uit naar onderstaande begunstigers, die het mede mogelijk hebben gemaakt dit jubileumboek uit te brengen.

Assurantiekantoor ASHA, Heezerweg 293, Eindhoven
Bloemenhandel Bouman, Eckartseweg Noord 228, Eindhoven
DAF Trucks Eindhoven
EKC Afbouwmaterialen b.v., Ruysdaelbaan 7N, Eindhoven
Rijwielhandel Jan de Kuster, Leenderweg 331, Eindhoven
Café-Petit-Restaurant "Ronde", Leenderweg 300, Eindhoven
TIVOLI-sigaretten, Ed Laurens, 's-Gravenhage

Speciale dank aan
Martie Dekkers, vormgever te Eindhoven,
die ons behulpzaam was met de vormgeving.
Tevens zijn wij Holland AirView Eindhoven
erkentelijk voor het ter beschikking stellen van de luchtfoto.

